

Evalueringsrapport

Tværfaglig indsats i Farum Midtpunkt

Udarbejdet af:

Michael Madsen, pa., Nordsjællands Politi, forebyggelsessektionen i Lyngby

John Meyland-Smith, Ungekoordinator, Dipl. Krim., Furesø Kommune

Charlie Lywood, SSP konsulent, Dipl. Krim., Furesø Kommune

1. september 2008

Indhold:

1. FORORD	2
2. KRONOLOGISK RESUMÉ	3
2.1. FORHISTORIEN	3
2.2. FRA APRIL 2007 TIL EFTERÅRSFERIEN 2007	4
2.3. FRA EFTERÅRSFERIEN 2007 TIL JANUAR 2008	5
2.4. FRA JANUAR 2008 TIL SOMMERFERIEN 2008	5
3. EVALUERING AF METODERNE	7
3.1. KONTAKT TIL OG ARBEJDE MED FOKUSGRUPPEN PÅ GADEN	7
3.2. KONTAKT TIL OG INDDRAGELSEN AF FORÆLDRENE TIL FOKUSGRUPPEN	11
3.3. SAMARBEJDET MED FARUM MIDTPUNKT	15
3.4. INDDRAGELSEN AF DE MEST UDSATTE BEBOERE	18
3.5. SAMORDNINGEN AF INDSATSEN I SSP/UNGEOMRÅDET	22
3.6. SAMARBEJDET MED ANDRE INTERESSETER I FURESØ KOMMUNE	23
3.7. SAMARBEJDET MED POLITIETS FORSKELLIGE NIVEAUER	25
4. STATISTISK GENNEMGANG	27
4.1. INDSAMLING AF MATERIALE	27
4.2. FORKLARING PÅ KATEGORIERNE	28
4.3. KOMMENTARER TIL TALLENE	29
4.4. UDVIKLING I DE FORSKELLIGE TERRASSER I PERIODEN	30
4. KONKLUSIONER	35
5. EFTERSKRIFT	37
6. BILAG	38
6.1. BILAG 1. STATUSRAPPORT TIL STYREGRUPPEN	38
6.2. BILAG 2. INTERNT NOTAT TIL LEDELSEN I UNGEOMRÅDET	40

1. FORORD

Furesø Kommune blev en realitet den 1. januar 2007 og som på alle andre områder skulle der starte en proces for at samordne organisationen fra de to gamle kommuner Farum og Værløse. En ny organisering af SSP området var ingen undtagelse. Imidlertid var der så store udfordringer i foråret 2007 i Farum Midtpunkt (et større socialt boligområde i Farum), at næsten alt det arbejde der blev lagt i, i samarbejdet mellem Furesø Kommune, Lyngby Politi og Furesø Boligselskab, blev fokuseret omkring tiltag, der skulle stoppe og ændre de unges adfærd, samt i at støtte beboerne i at kunne færdes trygt i eget boligområde. Det drejede sig om flere grupper af unge, som i den grad gjorde beboerne utrygge ved at færdes i eget boligområde og nogle beboere blev direkte udsat for vold, røveri og hærværk. I det næste halvandet år blev der lagt mange ressourcer i arbejdet, der blev ansat flere folk og det tværfaglige samarbejde blev styrket. De vigtigste samarbejdspartnere var lokalpolitiet, Klub Furesø, Fritids- og Ungdomsklubben Regnbuen, Ungdomsskolen, Rådgivning Børn, Unge og Familier samt skolevæsnet.

Denne rapport handler om selve arbejdet, metoderne bag tiltagene og de resultater vi har opnået. Vi håber, rapporten kan inspirere andre til, med udgangspunkt i lokale forhold, at gøre en indsats overfor problemer, som dels er til stort ubehag for beboere, men i høj grad også er til stor skade for de unge, der forårsager problemer.

Spørgsmål og kommentarer til rapporten eller indsatsen er velkomne. Der kan rettes henvendelse til SSP Furesø. Se hjemmesiden: **www.ssp.furesoe.dk**

Michael Madsen, pa., Nordsjællands Politi, forebyggelsessektionen i Lyngby
John Meyland-Smith, Ungekoordinator, Dipl. Krim., Furesø Kommune
Charlie Lywood, SSP konsulent, Dipl. Krim., Furesø Kommune

1. september 2008.

2. KRONOLOGISK RESUMÉ

I dette afsnit vil vi give et kort kronologisk overblik over problemstillingerne og de forskellige indsatser som blev iværksat. Dette peger frem mod metodeafsnittet, hvor vi dykker ned i selve substansen af indsatsen og giver en kritisk evaluering. Forhistorien beskrives i flg. underafsnit:

1. Forhistorien
2. Fra april 2007 til efterårsferien 2007
3. Fra efterårsferien 2007 til januar 2008
4. Fra januar 2008 til sommerferien 2008

2.1. Forhistorien

I årene fra 2003 og fremover blev ungdommens synlighed i Farum Midtpunkt mere og mere markant. Der har altid, siden bebyggelsen blev opført, været unge som i perioder skabte problemer, men ikke så massivt, som det viste sig senere. Som følge af problemer i Farum Midtpunkts gangstrøg udvidede vi åbningstiden i Slusen (værested for de unge, nu Ungehuset) til også at omfatte weekender og lange aftener. Slusen blev frekventeret af aldersgruppen 12-20 år. Problemerne voksede i Farum Midtpunkt på trods af, at de unge brugte Slusen. Her måtte de ikke ryge hash eller indtage andre ulovlige rusmidler, derfor samledes de unge især i blok 12, der blev samlingssted. Nogle af de unge kom i alvorlige konflikter med udvalgte beboere og politiet blev ofte tilkaldt, men havde ikke ressourcer til at følge op på sagerne.

I 2007 da Furesø Kommune blev dannet og vi overgik til Lyngby Lokalpoliti under Nordsjællands Politi, blev der iværksat et 'POA' (Problem Orienterede Arbejdsmetode) projekt for at dæmme op for problemerne med dem, vi i dag betegner som Ungehusgruppen (15-20 år). Med en del ekstra ressourcer fra både politiet og Furesø Kommune kom vi for alvor i gang med at arbejde systematisk med problemerne. Ikke sådan, at de forsvandt, men synligheden af Ungehusgruppen blev markant mindre, ikke mindst fordi vi hjalp de unge med fritidsjob og fordi vi arbejdede mere relationsorienteret med gruppen. Dette blev muligt, fordi der kom mere personale i Ungehuset, der kunne løfte denne opgave. I april/maj 2007 var antallet af hændelser som vold og hærværk, begået af netop denne gruppe, kraftigt reduceret. Vi flyttede fokus til problemer, forårsaget af unge i alderen 11-15 år, der allerede havde været synlige i januar 2007, men som havde været overskygget af de ældre unges gerninger.

2.2. Fra april 2007 til efterårsferien 2007

I marts 2007 gik det op for os, at der var en ny gruppe som blev mere og mere synlig i Farum Midtpunkt og vi havde klart på fornemmelsen, at det drejede sig om væsentligt yngre unge, samt at der i modsætning til Ungehusgruppen, også var nogle piger i gruppen. Det var på dette tidspunkt, at det målrettede arbejde med Fokusgruppen af 11–15 årige blev iværksat.

Boligsocial medarbejder

Fra Furesø Boligselskabs (ejer Farum Midtpunkt) side ansatte man i maj 2007 en boligsocial medarbejder, som skulle tage sig af nogle af de problemer, de unge skabte i blokkene. I løbet af efteråret fik medarbejderen sat gang i en del aktiviteter for unge, f.eks. Breakdans og en pigeclub, som en del af de unge deltog i.

Opsøgende medarbejdere

Fra kommunens side blev to medarbejdere fra den daværende Klub Værløse (nu Klub Furesø) i marts 2007 udlånt til opsøgende arbejde i Farum Midtpunkt. De skulle:

- Danne sig et overblik over problemernes omfang
- Identificere gruppen
- Få kontakt med gruppen
- Tilbyde aktiviteter i eftermiddagstimer og de første aftentimer.

Projektet skulle løbe fra 1. marts til 15. august, dvs. til og med sommerferien. Vi lejede en lejlighed i Farum Midtpunkt, som skulle være udgangspunkt for aktiviteterne. Den skulle ikke fungere som klub. Det skabte nogen frustration hos de unge, indtil de fik set, at de kunne komme i lejligheden og få en kop te og en snak eller rådgivning om det, de gik og foretog sig - ikke hele gruppen på en gang, og stadig ikke som et klubtilbud. Projektet fik navnet Trinbrættet. De to medarbejdere som var udlånt til projektet, stoppede og nye kom til. Og fra nytår 2008 kom Trinbrættet til at bestå af tre medarbejdere, der dels skulle bemande lejligheden, dels lave aktiviteter med gruppen og dels 'gå opsøgende' i Farum Midtpunkt.

Gik ud over de svage beboere

I september 2007 blev gruppen meget synlig. Gruppen overfaldt "svage" beboere som f.eks. psykisk syge, alkoholikere, handicappede og lignende grupper. De frarøvede dem deres penge, skubbede og slog dem. Det var alvorlige hændelser og det var svært at gøre noget ved, da de forurettede var sva-

ge, som enten ikke kunne huske hvad der var sket og i hvert fald ikke kunne genkende nogen. I enkelte tilfælde trængte de ind og stjal i lejligheder, hvor beboerne ikke kunne gøre noget. Dette fortsatte i begyndelsen af oktober og kulminerede i efterårsferien

2.3. Fra efterårsferien 2007 til januar 2008

Hjemmebesøg

Efter et krisemøde efter efterårsferien blev det besluttet at foretage hjemmebesøg hos hele gruppen forestået af en SSP-konsulent, en politimand fra forebyggelsessektionen ved Lyngby Lokalpoliti, samt en sagsbehandler, hvis familien i forvejen havde en sag i Rådgivningen. Hjemmebesøgene startede i begyndelsen af november og strakte sig frem til midt i januar. Disse hjemmebesøg lagde grunden til det familienetværk, der senere blev dannet.

Personlig rådgivning

Samtidig fik politiet indkredset, hvem der stod for de grove overfald og de unge blev indkaldt til afhøringer sammen med deres forældre samt en sagsbehandler fra Furesø Kommune. Da alle de afhørte var under 15 år, fik det ingen strafferetslige konsekvenser for de unge. Men sagsbehandlerne arbejdede med familierne for at undgå gentagelser og nogle fik bl.a. en beskikket en personlig rådgiver, som skulle støtte dem i deres liv.

Boligselskabet griber ind

I én episode, hvor det var gået ud over en beboer, som var mor til en ung, blev der klaget til Furesø Boligselskab, over 7 navngivne unge. Familierne til de unge fik brev fra Boligselskabet og blev truet med opsigelse, hvis det gentog sig. Det var en handling, der gav anledning til megen uro både i drengegruppen men også blandt forældrene.

Samtidig med at vi foretog alle disse hjemmebesøg hos de unge og deres familier, besøgte vi de ”svage” beboere det var gået ud over

2.4. Fra januar 2008 til sommerferien 2008

I første halvår af 2008 har der været langt færre episoder med gruppen end i 2007 og karakteren af disse episoder har været mindre alvorlige. Gruppen har i det sene forår og i sommeren fravalgt Regnbuen om eftermiddagen og kommer der kun om aftenen. Derfor kunne der ofte ses en forsamling mellem blok 12 og blok 22, men denne voldte for det meste ingen problemer.

I hele perioden har der været et tæt samarbejde mellem skolernes SSP-lærere, Regnbuen, Klub Furesø, lokalpolitiet og SSP centralt. Det har medvirket til, at oplysningsniveauet har været højt, og alle har stort set vidst, hvem der gjorde hvad. Dette gælder ikke på arbejdet med de enkelte familier, men indsatsen på gaden.

Forældrenetværk

SSP inviterede udvalgte forældre til at deltage i et forældrenetværk og nogle tog imod tilbuddet. Der blev afholdt fire møder. Men ud over, at forældrene kom til at tale sammen om de problemer, deres drenge skabte i Farum Midtpunkt og fik en fælles holdning til problemerne, var der en anden gevinst. Det viste sig, at da der var landsdækkende uro i februar 2008, hvor unge brændte biler af og udøvede hærværk, kunne vi, efter en torsdag aften, hvor de unge her i byen skulle forsøge sig med bilafbrænding mm., kunne trække på netværket og få stoppet balladen på et døgn.

Vi havde den fordel, at de forældre der blev kontaktet, kunne sige beskeden videre i beboelsen: ”Pas på jeres drenge i den kommende tid, da der er optræk til ballade”. Sammen med en øget opsøgende indsats, kontakt til Imamen samt øget patruljering af Teknisk Vagt, udviklede balladen sig ikke her i kommunen.

Beboernetværk

Ud over samarbejde med forældre kom der også gang i samarbejde med beboerne i de to blokke, hvor de unge mest opholdt sig og skabte de fleste problemer, blok 12 og blok 22. Det blev derfor opfattet positivt, at en enkelt blok (blok 22) tog initiativ til et møde mellem medarbejderne fra SSP og nogle få beboerrepræsentanter fra hver af de to blokke. På det møde blev der lagt en strategi for, hvorledes man fremover skulle agere, når der var unge i blokken, der lavede uro og ballade. Det blev endvidere aftalt, at der skulle være en direkte kontakt mellem forældre til gruppen og de berørte beboere. På et tidspunkt, da nogle af beboerne, forsøgte at tage magten tilbage i deres egen blok, også ville fjerne de unge fra reposen, lige uden for blokken, blev der kastet sten efter beboerne. Denne handling gjorde, at vi for første gang samlede de unge, deres forældre og beboerne. Det blev et udmærket møde, der bl.a. endte med, at der blev udvekslet telefonnumre, således at beboerne kunne ringe direkte til forældrene og ikke kun bruger SSP som mellemmand.

3. EVALUERING AF METODERNE

I dette afsnit vil vi kigge på de forskellige indsatser i Farum Midtpunkt overfor fokusgruppen. Vi vil beskrive, hvilke antagelser der lå bag indsatsen, hvordan det blev udført, hvad vi lærte af den anvendte fremgangsmåde og resultatet. De forskellige indsatser beskrives i følgende underafsnit:

1. Kontakt til og arbejde med fokusgruppen på gaden
2. Kontakt til og inddragelse af forældrene til fokusgruppen
3. Samarbejde med Farum Midtpunkt
4. Inddragelse af de mest udsatte beboere
5. Samordning af indsatsen i SSP/Ungeområdet
6. Samarbejde med andre interessenter i Furesø Kommune
7. Samarbejde med politiets forskellige niveauer

3.1. Kontakt til og arbejde med fokusgruppen på gaden

I det følgende beskrives denne kontakt ud fra fire faser, kontakten består af:

- a. *Observations- og kontaktfasen*
- b. *Lejligheden Trinbrættet og rejsen mod Regnbuen*
- c. *Fra klubmedarbejder til udgående arbejde.*
- d. *Kontakt på gaden normaliseret*

a. Observations- og kontaktfasen

Den fase havde som en grundlæggende antagelse, at det er vigtigt at identificere feltet dvs. hvad, hvem og hvor: Hvem er de unge, hvor gamle er de, hvad laver de, hvor befinder de sig når de samles osv? De to medarbejdere som var ”udlånt” af Klub Værløse til arbejdet, kunne også hurtigt identificere problemstillingerne blot ved at gå rundt i og omkring Farum Midtpunkt. Det var hovedsagligt børn i 11 til 15 års alderen, som samles efter skole og senere efter aftensmad for at hænge ud i det offentlige rum. De var karakteriseret ved at være fra forskellige skoler (fra alle fire skoler i Farum), hvis fællesnævner kunne siges at være familiemæssige relationer (flere brødre og søstre samt fætre og kusiner), til dels samme baggrund (tyrkisk/kurdisk) og deres adfærd (generende for andre) på gaden og i visse blokke.

Medarbejderne var også i stand til at få kontakt med gruppen, og der blev sat forskellige initiativer i gang, som hovedsagligt bestod af aktiviteter af fysisk karakter. Det vil sige fodboldspil, tur til svømmehal og andre ting. Antagelserne var, at ved at komme tæt på gruppen, kunne medarbejderne skabe nogle relationer, som kunne bruges til at påvirke gruppens uheldige indflydelse på hinanden.

Der var dog forskellige ledelsesmæssige og metodiske problemer i denne fase. Det første var, at der ikke blev udarbejdet en fælles holdning til, hvad medarbejderne rent faktisk skulle. Det var overladt meget til deres egne vurderinger. For eksempel var der ikke enighed om, at forældrene skulle inddrages i denne fase. Diskussionen handler om indgangsvinklen. Gademedarbejderne vil gerne bevare kontakten til den unge, som man mener (med rette) vil reagere voldsomt overfor kontakt til forældrene, og dermed antager man, at man mister kontakten til den unge. Det er en meget gammel diskussion, som der er forskellige indgangsvinkler til. For os at se handler det om, hvilken rolle man definerer gade-medarbejderen skal have. Det er indlysende, at en gademedarbejder, der går ind på den unges præmisser om ikke at inddrage forældrene, på kort sigt kan opnå en fortrolighed med den unge. Omvendt kan man 'misse' muligheden for at overbevise den unge om, at forældrene er nogle mennesker, de kan bruge til noget og ikke bare nogle, man skal føre bag lyset mht. ens hemmelige (for dem) liv. Problemet var, at det ikke blev defineret, hvilken rolle disse medarbejdere havde.

I 'bagklogskabens klare lys' kan vi se, at det var et stort minus, da vi måske på dette tidspunkt i sommeren 2007 kunne have iværksat det, vi i 'huj og hast' blev presset til at gøre i november 2007. Ved at koncentrere sig om de unge alene og ikke se dem, som en del af en familie og af et samfund (Farum Midtpunkt), gik vi fejl af det essentielle i problemstillingen, nemlig selve gruppeadfærden, som stærkt var under dannelselse, hvis ikke det allerede var fasttømret på dette tidspunkt? Man kan endda hævde, at fokusering på aktiviteter for dem gav de unge en fornemmelse af, at de var en gruppe/noget "særligt". At vi rent faktisk har bidraget til en uheldig selvopfattelse.

b. Lejligheden Trinbrættet og rejsen mod Regnbuen

Efter observations- og aktivitetsfasen blev der udformet en antagelse om, at det der var behov for var et fast mødested for at arbejde med de unge. I rapporten om det hidtidige arbejdet hed det:

"De hidtidige arbejde i Farum Midtpunkt har vist, at børnene i denne aldersgruppe (9-13 år) har stor gavn af, at der er en voksen, som kan sætte aktiviteter i gang, som f.eks. fodbold eller basketball. Der har derfor været arbejdet på at skabe en base for de opsøgende medarbejdere i Farum Midtpunkt, hvor børnene ved at de kan finde en medarbejder.....

Der har været indbudt til fællesmøde for børnene og de unge i området i samarbejde med den boligsociale medarbejder. Mødet havde til formål, at høre børnene og de unges ønsker til ferieaktiviteter i området. På mødet mødte 30 op og deltog i debatten. På baggrund af de input de opsøgende medarbejdere og den boligsociale medarbejder fik, er der blevet arrangeret nedenstående aktiviteter i sommerferien for børnene og de unge i Farum Midtpunkt"

Lejligheden havde således to formål. Et udgangspunkt for aktiviteter, men også, at de unge havde brug for at kunne komme et sted og snakke – en slags rådgivningsoase. Samtidig var antagelsen, at

¹ Statusrapport til styregruppen vedr. Projekt Farum Midtpunkt, 4-7-2008, Internt notat, Furesø Kommune. Se bilag 1.

arbejdet med de unge på gaden krævede, at personalet ikke blev identificeret med det almene system, men som noget helt særligt, som de unge kunne se som deres eget. Samtidig antog man, at Trinbrættet, som arbejdet og lejligheden kom til at hedde, *ikke* skulle være en ny klub for disse unge, men et udgangspunkt for at komme videre i det almene system. Derfor arbejdede man nu målrettet på at få de unge meldt ind i fritids- og ungdomsklubben, Regnbuen.

Problemet var, at forventningen ikke underligt fra de unge var, at Trinbrættet var en klub for dem. De kunne nemlig ikke forstå, at det kun var åben et par timer om dagen. Vi kan ikke med sikkerhed vide om oprettelsen af et fysisk sted gav anledning til forventningen hos de unge om, at Trinbrættet skulle være deres egen lille klub. Men under alle omstændigheder er der udviklet den holdning i gruppen, at de vil have deres eget sted for sig selv. Trinbrættes fysiske tilstedeværelse understregede, at her er der en "særlige" gruppe, som skal have særlige vilkår. Denne holdning hos de unge, som vi måske uforvarende er kommet til at understøtte, måtte vi slås med i forskellige sammenhænge i tiden efter frem til i dag.

Det er en ganske fin balance. På den ene side skal der en særlig indsats for at arbejdet med slige problemstillinger. På den anden side skal vi ikke understøtte de unges selvopfattelse, som særlige/farlige, der ikke kan være sammen med andre. Dette dilemma gjorde, at Trinbrættet som fysisk sted aldrig kom til at virke efter hensigten, hvad angår rådgivning, tæt kontakt og relationer til de unge. Derimod begyndte de unge at melde sig ind og bruge fritidsklubben Regnbuen i løbet af efteråret 2007. Det er svært at vide præcis, hvad der har været på spil, men man kan have forskellige antagelser. Der er ingen tvivl om, at de professionelles (specielt de opsøgende medarbejders) vedvarende pres, for at få de unge ind i et normaliseret fritidsliv, spiller en stor rolle. Børnefestival på Regnbuen i begyndelsen af oktober (se nedenstående) var et godt udstillingsvindue for de unge og deres forældre og kunne meget vel have været en medvirkende faktor. På vores hjemmebesøgsrunde var en af hovedpointerne, at reklamere for Regnbuen som alternativ til gadelivet. Det har givetvis også været en medvirkende faktor. Dernæst kan det også antages, at gruppens interne diskussioner pegede i den retning. Dels fordi vinteren pressede sig på, og dels fordi man sagtens kan være i Regnbuen og alligevel ikke droppe hverken gruppen eller adfærden. Man kan blot erobre magten i et område i Regnbuen, og så er det ligesom man har sin egen klub alligevel, da man oplevede at de andre klubbørn fortrak sig til andre lokaler sammen med mange af personalet. Denne antagelse blev understøttet ved at Trinbrættets medarbejdere fulgte med de unge til Regnbuen, hvor de indgik som supplement til Regnbuens dagligdrift i en periode. På mange måder var dette et udtalt "kompromis" mellem Regnbuen og Klub Furesø/SSP – "Hvis I tager imod disse unge så sender vi personalet

med”. Det var aldrig udtalt sådan, men virkeligheden ligger nok der omkring. På denne måde blev kontakten på gaden til kontakten i klubben, og det udgående arbejde i blokkene trådte i baggrunden.

c. Fra klubmedarbejder til udgående arbejde

Fra årsskiftet 2008 blev der ansat to nye medarbejdere i Trinbrættet, og dermed kom teamet op på tre. I denne anledning blev der formuleret en målsætning for arbejdet, og den daglige leder samt supervisor blev udpeget. Notatet om Trinbrættet formulerede følgende mål²:

- **Opsøgende arbejde.** Trinbrættets medarbejdere skal trække sig langsomt væk fra Regnbuen og koncentrere sig om det opsøgende arbejde i blokkerne om aftenen og i weekenderne.
- **Forældrearbejde.** I forlængelse af kontakten til samtlige forældre i fokusgruppen og de etablerede samarbejdsrelationer, skal medarbejderne tage direkte kontakt til forældrene, hvis der opstår problemer.
- **Rådgivning.** Lejligheden skal fortsat bruges til individuelle samtaler, hvor det er nødvendigt.
- **Støtte-kontakt personer.** Igennem en god relation til den individuelle unge, kan medarbejdere komme i spil som støtte-kontakt personer.
- **Foreningsmedlemskab.** Et redskab til at tilbyde den enkelte unge en vej ud af gruppen eller i det mindst et alternativ til gadelivet.
- **Aktiviteter med de unge.** Der peges mod, at kunne tænke i brede aktiviteter for alle i Farum Midtpunkt, men også noget specielt engang i mellem for fokusgruppen.

I praksis har det vist sig, at det kun lykkedes delvist at gennemføre disse mål. Medarbejderne har fået en meget bedre fornemmelse af forældrenes evner og muligheder for at gribe ind. Trinbrættets medarbejdere deltog i det første fælles forældremøde (se nedenstående) i januar 2008 og har derefter via møder, dørtrinshenvendelser og telefonisk kontakt inddraget forældre i at blotlægge fokusgruppens ”aktiviteter”. Det har givet mange ’kradse ord’ fra de unge, som f.eks. ”stikker” og værre udtalelser. Men det er vigtigt at understrege, at det ikke betød, at de unge ikke ville tale med medarbejderne. Vi aftalte altid i fællesskabet præcis, hvem der tog sig af hvad, så de hele tiden kunne følge med i, om de blev bedt om noget, som gik over deres grænser.

Rådgivning af de unge via samtale i lejligheden har vist sig at være meget lidt af. Engang imellem hændte det, at de henvendte sig, men for det meste var det, når der havde været ”gang i gaden” og

² Internt notat til ledelsen i Ungeområdet d. 11.01.08 af SSP Konsulent Charlie Lywood. Se Bilag 2.

de havde brug for at drøfte, hvad der skulle ske 'nu'. Hverken arbejdet med at få de unge ind i foreninger eller at medarbejderne kunne bruges til støtte-kontakt personer, er ført ud i livet. Derimod satte man gang i et street basketball projekt i samarbejdet med Game3³. Denne aktivitet foregik over sommeren 2008 og i lighed med de aktiviteter som Farum Midtpunkt satte i gang i efterår 2007, kunne det godt tiltrække en del unge. Men ikke fokusgruppen. Der har også været afholdt flere grill-aftener for de unge i fokusgruppen samt nogle fodbold turneringer med andre klubber i Klub Furesø regi.

De to største hurdler har været at trække sig ud af Regnbuen og omdirigere ressourcerne til udgående arbejdet om aftenen og i weekenderne. Denne proces er nu tilvejebragt og den sidste fase til dags dato er indledt.

d. Kontakt på gaden normaliseret

Projekt Trinbræts æra er i en overgangsfase. Medarbejderne forsøges integrerede i den normale drift i Ungehuset, under Klub Furesø. Men selve funktionen Trinbræt som beskrevet i Notatet af 7.1.2008 består. På den måde forsøges arbejdet overfor fokusgruppen normaliseret. Viden om dem og de problemer de afstedkommer, er til stadighed intakt, men arbejdet med dem skal ses i en bredere sammenhæng. Det vil også forhåbentligt have den afledte effekt, at flere øjne ser på gruppen, hvilket endvidere kan bidrage til at løsningen af de forskellige problemstillinger bliver endnu mere nuanceret.

3.2. Kontakt til og inddragelsen af forældrene til fokusgruppen

Som beskrevet tidligere var der en tilbageholdenhed i forhold til at inddrage forældrene i løsning af de problemer som deres børn forårsagede både for dem selv og omgivelserne. Det stod dog lysende klart efter efterårsferien 2007 med mange episoder af overfald på ældre og svage beboere samt en masse hærværk, at de hidtidige metoder ikke var tilstrækkelige. I hvert fald ikke overfor en del af gruppen. SSP indkaldt derfor til et møde umiddelbart efter efterårsferien den 26. oktober 2007 hvor det blandt andet blev besluttet at nedsætte en gruppe bestående af politiet fra Nordsjællands Politis forebyggelsessektion i Lyngby, SSP og en distriktsleder fra Rådgivning for Børn, Unge og Familier. Gruppens opgave var at finde en strategi for hjemmebesøg hos de mest synlige og aktive drenge i "fokusgruppen". Det drejede sig om 10-15 personer. Hjemmebesøgene skulle **ikke** være en opremsning af børnenes synder, men et reelt tilbud til forældrene om støtte til at forebygge og forhindre, at deres børn kommer ud i flere problemer. Skolernes og klubbernes viden om de unge skulle

³ Se <http://www.gam3.dk/>

indhentes og inddrages. Gruppen skulle efter grundige overvejelser sørge for, at de relevante personer foretog hjemmebesøgene. Hvert besøg skulle forberedes grundigt og individuelt⁴. På det efterfølgende møde i gruppen den 9. november 2007 blev de enkelte unge i gruppen diskuteret. Blandt andet for at finde ud af, om vedkommende havde en sagsbehandler, som selvfølgelig skulle være den der sørgede for, at vi kunne komme hjem til forældrene. Vi ønskede, at begge forældre var til stede. Samt den pågældende unge. Der blev defineret tre hovedformål med hjemmebesøgene:

- 1) Informere forældrene om vores bekymringer og viden om deres børns handlinger og færden i Farum Midtpunkt
- 2) Inddrage forældrene i løsninger af disse problemer
- 3) Aftaler om, hvad familier gør og hvad vi gør - herunder aftale om et opfølgingsmøde efter alle besøgene var gennemført.

Hjemmebesøg gennemføres

På et evalueringsmøde den 11. januar 2008⁵ gennemgik vi vores erfaringer med disse besøg.

- I perioden medio november til primo januar blev der gennemført 16 hjemmebesøg, og et møde med en far som ikke var hjemme, da vi besøgte familien. Vi kom aldrig på hjemmebesøg hos en enkelt af de udpegede unge, da vi aldrig kunne træffe nogen hjemme. Der blev dog efterfølgende skabt god forbindelse til moderen i denne familie gennem andre mødre og telefonisk kontakt. En af drengene kunne vi efter hjemmebesøg udelukke fra listen
- Forældrene ville gerne samarbejde med os om at holde deres børn væk fra problemerne på "gaden". De ville gerne have henvendelser fra os, og de gav indtryk af, nogen mere end andre, at de vil være villige til at indgå i et fællesskab med andre forældre om at løse problemerne
- De fleste forældre var ikke klar over, at deres unge lavede så meget på gaden. De fleste var nok bekymrede, men kunne ikke genkende vores beskrivelse. Dog kunne mange af de unge bekræfte, at det kendte de noget til. Alle forældre tog afstand fra de hændelser vi kunne beskrive
- Generelt kendte forældrene ikke meget til, hvem deres børn gik sammen med på gaden og hvis de gjorde, kendte de ikke rigtig de andres forældre
- Forældrene var som udgangspunkt i forsvarsposition - ikke underligt - og derfor skulle vi omkring en del "udflugter" før vi kom tilbage på den konkrete anledning til vores besøg. Kun i

⁴ Se referat fra mødet den 9.11.2007 udarbejdet af SSP konsulent Charlie Lywood.

⁵ Se referat af mødet den 11.1.2008 udarbejdet af SSP konsulent Charlie Lywood.

ganske få tilfælde fik vi en fornemmelse af, at der ikke var "bid". Noget helt andet er, om vi i fællesskab kunne ændre på mønstrene

- I nogle få hjem fik vi en klar fornemmelse af, at der foregik korporlig afstraffelse. Disse observationer blev givet videre til sagsbehandleren. I disse hjem havde vi en snak om "afstraffelse" som metode.

Hvad var resultaterne af hjemmebesøgene? Politiet meldte om en klar nedgang i antal af hændelser, som kan hidrøre fra målgruppen. Det er også vores klare opfattelse, at hjemmebesøgene har haft en afdæmpende effekt på adfærden på gaden. Det skal dog ikke forstås derhen, at de unge ikke mere var på gaden, men i mindre omfang og mindre generende for omgivelserne. Allerede inden vi begyndte på hjemmebesøgene var det rygtedes, at vi ville komme. Det afsted kom i nogle tilfælde, at de unge tog kontakt til os for at bedyre deres uskyld, og vi derfor ikke behøvede at møde deres forældre. Det er en kriminalistisk pointe, at blot viden om denne indsats havde en forebyggende effekt.

Fremadrettet har vi i flere tilfælde kunne bruge vores kontakt til hjemmene til at reagere hurtige overfor hændelser, som kunne hidrøre fra gruppen. Disse henvendelser har været positive, som bekræfter os i, at forældrene meget gerne vil indgå i løsningerne. Samtidig har vi signaleret overfor både forældrene og de unge, at vi gør som vi siger. Hjemmebesøgene gav os et meget mere nuanceret billede af problemstillingen. Før var gruppen kun en udefinerbar masse. Nu fremstod de som individer med hver deres hjemlige bagage.

Samarbejdet med sagsbehandlerne har været meget vigtigt. Det var afgørende at de 'beholdt taktstokken' i indsatsen overfor familien, hvor vi kom med som "gæst". Det har i flere tilfælde styrket sagsbehandlerens mulighed for at agere i sagen. Den efterfølgende tid har vist værdien af at inddrage sagsbehandler i et samarbejde ved at indgå sammen med SSP konsulenter og gademedarbejdere i et fællesskab om den enkelte unge. Vi fandt ud af, at der var en gruppe af 13-15 årige og så nogle få andre yngre drenge, som ikke var en del af gruppen men gik parvis og lavede problemer individuelt. Men det kan også konstateres at fokusgruppen ikke blev opløst af vores indsats. Forældrene var heller ikke i stand til, af egne drift, at få dem væk fra gaden.

Den grundlæggende antagelse i hjemmebesøg indsatsen er, at der findes ressourcer i alle familier, selv om de udefra synes svære at finde. Ved at komme med en attitude som handler om at gå sammen om et fælles problemstilling – deres barns ageren i det offentlige rum - skabes der mulighed for at forældre dropper forsvarsmekanismer og forholder sig til de reelle problemer.

Vi valgte, at det næste skridt var at indkalde forældrene til fokusgruppen til et møde. Det blev gjort dels pr. brev dels med opfølgende telefon samtale for at minde om mødet og indhente tilmelding. Mødets umiddelbare funktion var i det mindste at få forældrene til at se hinanden, selv om en del både kendte hinanden eller var i familie med hinanden. Det havde til formål at synliggøre deres fælles problemer og dermed gøre det alment. Men det underlæggende formål var at bruge mødet til at påbegynde et regulært forældrenetværk, som SSP i Værløse har praktiseret i en del år⁶. Normalt ville man klargøre for forældrene, hvad man gik ind til, således at de kunne vælge til og fra. I denne sag vurderede vi, at presset på forældrene for at ikke at deltage i sådan et forældrenetværk, ville holde dem væk fra mødet, hvis formålet var åbenlyst.

Der blev inviteret forældre til 13 unge. Der kom forældre, både far og mor, der repræsenterede 6 unge til det første møde i januar. Til det andet møde en måned senere i februar kom der forældre som repræsenterede fire unge. Til det tredje møde i marts var der kun to forældre. Ved det sidste møde var der kun en forælder. Derefter valgte vi at stoppe møderne. Møderne var af halvanden times varighed med tyrkisk tolk. Møderne foregik søndag eftermiddag, så alle havde mulighed for at deltage og der var tid til refleksion både før og efter møderne. Møderne foregik med en runde så alle fik sagt noget om det emne, man valgte at diskutere. Et skriftligt referat blev udsendt efter hvert møde bortset fra det sidste, da der kun var en forælder til stede. Følgende konkrete aftaler udsprang af møderne:

- Forældrene vil gerne have kontakt til beboerne i Blok 22 og Blok 12, der af gruppen var udset til at være deres ”gadehjem”. Der blev foranstaltet et møde mellem repræsentanter fra forældrene og beboerne, og man udvekslede telefonnumre i tilfælde af at beboerne ønskede forældrenes hjælp til at få deres børn ud af blokken
- Efter en lang diskussion blev forældrene enige om, at de **ikke** ville arbejde for at deres børn fik ”egen klub” men bakke op om at de skulle gå i Regnbuen
- Forældrene vil gerne arbejde for, at Regnbuen holdt åben fredag og lørdag aften og søndag eftermiddag, da det var der, de mente at deres unge ”kedede sig”. Der blev foranstaltet et møde mellem Regnbuen og nogle af de mest aktive i forældre netværket. Man blev enige om, at Regnbuen skulle åbnes i en prøveperiode på tre måneder, fredag aften og søndag eftermiddag. Dette skete i samarbejde med SSP og Klub Furesø
- Forældrenetværket via to af forældrene lagde navn til et indlæg i Farum Midtpunkts beboerblad i fællesskab med repræsentanter for beboerne i Blok 12 og 22, samt SSP⁷.

⁶ Eksempler på disse er ”Forældrenetværk”, se Pedersen, Tværskov og Jensen, ”Forældrenetværk i praksis – empowerment og socialt gruppearbejde”, System Academic, 2003, der danner baggrund for flere tidligere forløb i SSP Værløse/Furesø, seneste sommer 2007.

⁷ Bettina Forchhammer et al, Vejen frem: Fælles indsats og dialog (Midtpunkt 404, April 2008).

Herefter blev der skabt et frugtbart samarbejde mellem SSP, som forestod netværket, og bestemte forældre. Dette samarbejde har vist sig holdbart frem til i dag.

I forhold til de tidligere erfaringer med forældre-netværk af lignende karakter konkluderes følgende:

- Forældrene i dette netværk var, på trods af deres sproglige vanskeligheder lige så villige til at diskutere fælles problemstillinger, når de blev præsenteret, som i de andre forældre-netværk
- Diskussionslysten mellem forældre var relativt højt på de to møder, hvor der kom tilstrækkeligt mange til at have en diskussion
- Det er typisk for andre forældre-netværk at forældrene falder fra efter de første to/tre møder. Det er dels fordi de oplever, at der rent faktisk sker en ændring, men det handler også om, at møderne, alt andet lige, er krævende for forældre at deltage i. Under alle omstændigheder og med de vanskeligheder som der kan være, kan det betegnes som en succes at involvere så forholdsvis mange af de pågældende forældre i et forpligtende samarbejde

3.3. Samarbejdet med Farum Midtpunkt

Gadeplansaktiviteter gav positive resultater, men de nåede ikke ud til alle

Som tidligere beskrevet indgik repræsentanter fra Farum Midtpunkt i POA projektet som omfattede alle aspekter af samarbejdet med politiet, kommunen og boligselskabet vedrørende problemer i Farum Midtpunkt⁸. De konkrete udmøntninger hvad angår Farum Midtpunkt drejede sig om ansættelsen af en boligsocial-medarbejder, opbakning bag ”aktiviteter” for børn og unge i Farum Midtpunkt samt tilslutning til en ansøgning hos Landsbyggefonden i fællesskab med Furesø Kommune.

Antagelsen bag samarbejdet var, at de sociale problemer som fandtes blandt børn og unge og de afledte gener for resten af beboerne, kun kunne løses ved en fælles indsats.

Alle tre pinde blev også udmøntet. Der blev ansat en boligsocial-medarbejder i maj 2007 og denne virkede i ca. 8 måneder frem til årsskiftet 2007-08. På trods af de gode intentioner blev samarbejdet mellem den boligsociale-medarbejder og kommunens indsats aldrig integreret i en helhed. Da vi er af den opfattelse, at der er brug for en boligsocial-medarbejder i Farum Midtpunkt, er det væsentligt at pege på hvilke minimale betingelser der skal være tilstedet hvis samarbejdet skal fungere og forhåbentligt være optimalt:

- Der skal være enighed på chefniveau på begge sider om, hvad opgaven består i

⁸ Se Vraagård et al. Farum Midtpunkt, Blok 12), (Januar 2007, Politidirektøren Nordsjællands Politi Journal nr: 0900-10800-0001-07.).

– den strategiske linje

- Der skal være en klar definition af, hvem der tager sig af hvad
- Den boligsociale-medarbejder skal være en del af det udførende team af medarbejdere som skal gennemføre indsatsen
- Der skal, hvis samarbejdet ikke fungerer, være klare aftaler om, hvordan disse problemer skal løses og af hvem.

Det er vores opfattelse, at disse betingelser ikke var til stede. Det falder tilbage både på kommunen og på Farum Midtpunkts styrende organer. Dette på trods af, at der faktisk blev gennemført et imponerende antal gadeplansaktiviteter i Farum Midtpunkt for børn og unge fra sommeren til sen efterår 2007, og nogen af dem eksisterer endnu. Der er blevet udarbejdede en rapport om disse aktiviteter⁹. Hovedkonklusionerne er:

- Ca. 60 børn og unge har deltaget i de forskellige aktiviteter
- Specielt hip-hop projektet har fastholdt ca. 10 drenge og piger over en længere periode (9 måneder indtil videre). Disse unge er helt væk fra uheldige grupperinger på gaden. En markant succes som bygger på en kombination af målrettede og kontinuerlige aktiviteter og relationen og respekt mellem instruktøren og de unge¹⁰
- Børnefestivalen som Farum Midtpunkt lavede i samarbejde med Regnbuen i oktober 2007 var en stort succes med 500 deltagere, hvor alle fra målgruppen (som er meget bredere end vores snævre fokusgruppe) deltog med deres forældre. Denne slags konkrete samarbejde med lokale institutioner er meget vigtige for fordomsbekæmpelse såvel for majoriteten som minoritetens side.
- Lokalhistorisk Museum lavede et projekt om og af unge i Farum Midtpunkt, kaldet ”Mit hood” som gennem filmmediet portrætterede livet i boligområdet
- Man kan ikke aflæse effekten af aktiviteterne på hærværkskontoen (december 2007).

Der er ingen tvivl om, at mange unge, som måske ellers ville bliver tiltrukket af gadelivet i fokusgruppen, blev aktiveret i disse aktiviteter. Det er dog uomtvisteligt, at fokusgruppens gadeliv og den spænding, som deres kriminalitetsprægede aktiviteter udgjorde, var stærkere end de mere forpligtende og voksenstyrede aktiviteter der blev stillet op, for de unge som valgte ikke at deltage eller kun deltog en enkelt eller to gange, hvorefter de forduftede. Konklusionen er ikke, at det var forkert at sætte disse aktiviteter i gang, men at det ikke nåede ud til alle. Eller rettere sagt, på trods af, at det

⁹ Evaluering af ”Lillebror-ordning”, Farum Midtpunkt 2007.

¹⁰ Se en beskrivelse af projektet i Beboeren (KAB, marts 2008) s. 6.

nåede ud til alle, var der stadig en del (fokusgruppen), der ikke var tiltrukket af dette alternativ til gadelivet.

Direkte samarbejde mellem Farum Midtpunkts beboerrepræsentanter fra forskellige blokke blev etableret med månedlige Blokrådsmøder. Repræsentanter for de forskellige blokke mødtes for at drøfte forslag og komme med meninger om dette og hint. Repræsentanter fra kommunen på direktørniveau, politi, Klub Furesø og SSP har flere gange i perioden været indbudt til at forklare indsatsen overfor Blokrådet. På disse møder er der givet udtryk for store frustrationer blandt beboerne, om at myndighederne ikke gjorde nok og flere talte meget nedsættende om de børn og unge, problemerne drejer sig om. Denne stemning mellem beboere og myndigheder og deres egne valgte repræsentanter i de politiske udvalg, som var ansvarlige for Farum Midtpunkts indsats, var en klar hindring for en fælles indsats. Mange beboere så kun private vagtfolk, udsættelser af lejligheder og hårde straffe som løsninger og havde slet ikke øje for, at vi taler om udsatte børn og unge samt at vi gennem fælles indsats mellem beboerne, de unges forældre og myndighederne, kunne finde andre veje. Vores indsats på denne front har dels været, at forsøge at forklare, hvad vi faktisk gør samtidig med, at vi fastholdt beboernes egne resurser i fællesskabet som en del af løsningen.

Der er ingen tvivl om, at stemningen er anderledes i dag i Farum Midtpunkt. Dels ved en række mere præcise samarbejds møder med inddragelse af blandt andet gårdmændene, som dagligt oplever hærværket, den generende adfærd og hører på svage beboeres ydmygende oplevelser. Dels ved at gennemføre mere konkrete tiltag hvor blandt andet nogle af de unge i fokusgruppen har været ”dømt” samfundstjeneste sammen med en gårdmand i nogle timer. Små historier af denne karakter rykker ved fordommene og styrker beboernes opfattelse af, at der handles og at der handles på en måde, hvor vi alle kan komme videre. Det seneste skud på stammen er ”lomme pengeprojektet” hvor Farum Midtpunkt har bevilliget 36.000 kr. til at honorere unge, som vil gå sammen med en gårdmand og tjene lidt til lommen. Ved Blokrådsmødet den 8.4.2008 var stemningen aldeles positiv og indsatsen fra kommunen, beboerne selv i Blok 12 og Blok 22 (se nedenstående) og politiet blev rost. Vi var kommet langt siden november 2007.

Der har dog været en diskussion omkring ”udsættelsespolitikken ” mellem Farum Midtpunkt og SSP, da man havde forskellige interesser. Farum Midtpunkt ser udsættelser som en mulig løsning på specifikke problemer hos dem, hvorimod SSP indtager et mere overordnet perspektiv i forhold til den unges tarv. Der er ingen tvivl om, at truslen om udsættelse er potent. I forbindelse med vores

indsats overfor fokusgruppen, blev syv af drengenes forældre truet med udsættelse, fordi de kunne identificeres, som nogen som havde generet en ung på 14 år over længere tid og en enkelt gang formentlig med en kniv. Dette skete umiddelbart før vores hjemmebesøgsrunde og var også en af de konkrete handlinger, vi kunne drøfte med forældrene. Vi var qua vores samarbejde med Farum Midtpunkt også vidne om dette brev. Vi kunne konstatere, at sådan et brev skræmte forældrene, som lige pludselige på grund af deres barns aktiviteter, stod overfor at skulle flytte. Ikke fordi de ikke betalte husleje, men fordi deres barn overtrådte husordensrelementet. Nogen af forældrene til fokusgruppen, ser også dette skridt som en løsning på problemet.

Imidlertid bliver vi nødt til at se på en mulig udsættelse med lidt andre øjne. Der er flere argumenter. De unge som evt. udsættes, forlader ikke gruppen af den grund. Tværtimod vil deres had til Farum Midtpunkt og dennes beboere bliver endnu mere hærdede. Det har vi allerede et eksempel på i fokusgruppen. Ved at gøre forældre ansvarlige for deres barns handling ved at udsætte dem, kan man risikere at den allerede skrøbelige relation der måtte være mellem barnet og forældrene forværres, fordi barnet nu er skyld i forældrenes forværrede sociale situation. De seneste rapporter om udsættelserne generelt viser, at det tit er begyndelsen til en social deroute, at skulle flytte på grund af udsættelse¹¹. Da SSP stadig har ansvar for børnenes udvikling, uanset hvor de bor i kommunen, ville vi være i en muligvis endnu dårligere situation. På baggrund af disse argumenter, er det lykkedes at blive enige med repræsentanter for Farum Midtpunkt, om at man ikke løser alle problemerne af denne vej. Noget helt andet er at udsættelses- ”truslen” kan bruges overfor de unge i pædagogiske øjemed, da selve det, at det er muligt at smide folk ud pga. deres børns handlinger har formentlig, i sig selv en generelt præventiv effekt.

3.4. Inddragelsen af de mest udsatte beboere

Denne del af indsatsen har to dele.

1): Det opsøgende og omsorgsudøvende arbejde overfor beboere som er blevet udsat for kriminalitet eller generende adfærd fra fokusgruppen. Og 2): Det direkte samarbejde med beboerne om at tage magten tilbage i deres egne blokke. Begge dele havde som antagelse; at des tættere vi kom på beboerne og de konkrete hændelser, jo mere præcis vi kunne forslå løsninger på disse problemer. Vi havde også den antagelse, at hvis vi kunne formå at bringe parterne sammen – altså de unge og deres forældre med de udsatte beboere – kunne vi bringe konfliktmæglingens præventive egenskaber i brug.

---

¹¹ Christensen og Nielsen, Hvorfor bliver lejere sat ud af deres bolig og konsekvenser af en udsættelse (SFI, 2008).

1. I efteråret 2007 begyndte vi systematisk at besøge de beboere, der havde været ofre for fokusgruppens handlinger. Det viste sig, at der i de fleste tilfælde var tale om ”svage” beboere: Enlige, ældre, alkoholiserede og på anden måde udsatte personer. I enkelte tilfælde var det også gået ud over unge – oftest nogle, der skilte sig ud fra ”almindelige” unge. En af disse var en dreng, som gik klædt i punker-tøj. I mange situationer havde ofrene kendskab til drengene i forvejen. De havde tidligere haft små episoder med dem, og flere oplyste, at de havde følt sig presset til at give penge til gruppen. Det var tydeligt, at de på den måde havde ”købt sig” til at undgå at blive generet alt for meget af gruppen, men presset havde været forholdsvis konstant, og de vidste, at de var udsete ofre af gruppen. Nogle af de beboere vi besøgte, kendte navnene på enkelte personer i gruppen og vidste også godt i flere tilfælde, hvor disse unge boede.

Efterhånden som vores møder med beboerne skred frem, viste der sig et tydeligt billede af, hvordan gruppen af drenge – sammen med mindst én pige i flere tilfælde – havde opereret. Mange gange var det ren og skær chikane, hvor det var tydeligt, at gruppen ville fremprovokere en situation, hvor de efterfølgende ville kunne påstå, at det var ”ofret”, der havde startet. Et eksempel var at blokere dørene i gangarealerne, når beboerne skulle hjem. Således havde flere af de voksne følt desperation og afmagt. Selv om gruppen af unge ikke var særlig gamle eller store, kunne de, i kraft af deres antal, fremstå som en stærk gruppe. I nogle af tilfældene var der tale om deciderede røveriske overfald, set fra et strafferetsligt perspektiv, hvor ofrene var blevet væltet omkuld, fastholdt og efterfølgende frarøvet penge. Trods disse grove episoder, var det mange gange først efter flere tilfælde, at beboerne havde kontaktet boligkontoret eller politiet. Grunden hertil blev i mange tilfælde forklaret med frygt for represalier fra de unge.

Vores samtaler med ofrene havde to hovedformål: Dels skulle de have en beroligende og forstående effekt på de, det var gået ud over. Dels havde de til formål, at få en detaljeret beskrivelse af overgrebene og samtidig få identificeret gerningspersonen. Nogle af de beboere, vi henvendte os til, var i starten skeptiske, men i langt de fleste tilfælde blev denne holdning ændret i løbet af samtalerne. Vi kunne i mange tilfælde spore en lettelse og en glæde over, at ”myndighederne” tog sagerne alvorligt, når vi var færdige med møderne. Det var helt tydeligt, at gruppen af unge, der udøvede overfaldene, tyverierne og chikanen, ikke havde en anelse om, hvad deres handling forårsagede af afmagtsfølelser hos beboerne. I nogle tilfælde

havde de frataget dårligt gående deres stokke og i en episode, havde de frataget en bevægelsehæmmet hans rollator, som han efterfølgende måtte kravle hen og tage efter overfaldet. Dog har der også været eksempler på, at nogle fra fokusgruppen har følt anger efter et overfald og hjulpet ofret hjem.

Vi lovede beboerne at følge op, og henvende os til dem igen, når vi vidste mere. Samtidig bad vi ofrene om at kontakte os, hvis de fortsat blev chikaneret. I nogle tilfælde har sagerne været af så grov en karakter, at der efterfølgende er foretaget politimæssige efterforsknings-skridt, hvor gerningsmændene er blevet identificeret. I alle tilfælde er forældre og sociale myndigheder blevet underrettet. I mange tilfælde har vi foreslået, at bringe parterne sammen men angst niveauet har ofte været for stort. Dog har der i enkelte tilfælde været muligt at arrangere, at forældrene til nogle fra fokusgruppen har taget deres barn hen og sagt undskyld til de beboere, det er gået ud over.

2. Fokusgruppens aktiviteter, hvor f.eks. individuelle ældre, psykisk syge, unge der så mærkelige ud, blev udsat for vold, ydmygende behandling og berigelseskriminalitet, klingede af efter hjemmebesøgsrunden i november-januar 2007/08 og forsat blev holdt på et lavt niveau med enkelte 'skvulp', mens forældre netværket bestod. Men det betyder ikke, at der ikke var andre udfordringer. Det havde antageligvis været der hele efteråret, men det var først i januar 2008, at vi blev bekendte med, at Blok 22 var det ny opholdsted for gruppen, når de ikke var i skole eller Regnbuen. Ud over svineri og tilsvining af beboerne, som tyssede på de unge, havde der været en voldssag lige før jul, hvor tre fra fokusgruppen var involveret i et overfald på en ung mand, som boede i Blok 22.

En beboer henvendte sig til os og bad om et møde, hvor de vil komme tre. Vi åbnede op for, at vi gerne vil mødes med så mange som muligt. Repræsentanter fra Blok 12, hvor der tidligere havde været problemer med gruppen, ønskede også at deltage. Det endte med, at vi holdt et møde med ca. 50 beboere, mest fra Blok 22. Stemningen lignede meget stemningen som beskrevet før omkring møderne med Blokrådet, hvor det var beklagelse over myndighederne og frustrationer, som var i højsædet. Imidlertid ville initiativtagerne fra Blok 22 og repræsentanter fra Blok 12 det anderledes. Det blev i stedet et konstruktivt møde, hvor der påbegyndtes et samarbejde om løsninger af problemerne. Det aftales, at i stedet for at gå ud én og én ved larm fra gruppen, så gik man ud sammen og på en ikke konfronterende måde

bad man de unge om at gå, og hvis de ikke forlod blokken, ville man blive stående, indtil de gik. Vi tilbød kontakt til forældrene og der indledtes hurtigt herefter et møde med et par forældre og repræsentanter for Blok 22. Her aftalte man at ringe til forældrene, hvis der var problemer. Via vores kontakt til forældrene i øvrigt, har vi kunnet formidle kontakt mellem flere af forældrene og repræsentanter for Blok 22. De unge var mildt sagt meget vrede over, at deres lille magtbase i Blok 22, hvor ingen af dem boede, på den måde blev forstyrret. Her har de kunnet ryge i fred, spille musik og ”hænge ud”. Nu tog beboerne magten tilbage. Det gik ikke stille af. Men da de værste skældsord og råb og skrig var forstummet og de unge opdagede, at beboerne mente det og blev ved, så gik de både i dialog og begyndte at fortrække. Denne manøvre strakte sig over to/tre måneder og beboerne opdagede, ved at være samlet i det offentlige rum, at de også forstyrrede nogle større unge som både røg og handlede hash. Det kom også til voldsomme konfrontationer mellem disse unge og beboerne. I denne situation holdt vi møde med beboerne og gav dem en indsigt i, hvad de havde stukket hånden ned i og vejledte dem, om den mest hensigtsmæssige fremgangsmåde i disse situationer. Men ikke desto mindre så vandt beboerne i Blok 22 kampen om, hvem der skal bestemme i gangearealerne.

Til sidst fortrak fokusgruppen sig ud på raposen ved en af indgangene til Blok 22. Her udøvede de i en periode magten over raposen! Men også her gik beboerne målbevidst efter, at også der bestemte de. Da fokusgruppen også blev fordrevet derfra blev der kastet sten mod beboerne. Dette, mente vi, var så alvorligt en optrapning, at vi indkaldte alle forældre, repræsentanter for beboerne og de unge til et fælles forsoningsmøde den 29.4.2008. Der kom et flertal af de unge og deres forældre og mødet mandede ud i, at de unge må være udenfor Blok 22, hvis de ville samles. Flere forældre ville være med på en sms-kæde, hvis der var problemer og en repræsentant for Blok 22, vil i så fald sætte det i gang. Det har der kun været brug for én gang siden (sidst i juni, 2008)¹². Ifølge repræsentanten for Blok 22 er de unge af og til i blokken, men man kan bare bede dem pænt om at gå og så efterkommer de det. Deres faste opholdsted er nu udenfor Blok 22 ved en bænk. I forbindelse med en periode fra marts-maj hvor fokusgruppen benyttede tilbuddet om aftenåbning i Regnbuen fredag og søndag eftermiddag, var der to andre blokke som mærkede gruppens eksistens. Her fik vi hurtig kontakt til personer i blokkene som var villige til at gøre Blok 12 og Blok 22 kunsten

¹² Se referat af mødet v/beboerne d. 30.04.08.

efter. Det blev dog ved kontakten, da problemet forsvandt ved at de unge holdt op med at bruge Regnbuen og derved heller ikke skulle igennem disse to blokke.

Kan man bruge denne metode generelt?

Ja, men med varsomhed. Det kunne have gået galt. Nogen af beboerne kunne have været provokeret til at slå på de unge. Denne civile indsats byggede på Ghandi metoden, om ikke-voldelig konfrontation. Metoden er, at blot det at være til stede i et tilstrækkeligt antal og derved erobre det åbne rum, kunne beboerne fortrænge de unge, som ønsker et sted de kan hænge ud og udøver den magt de ellers ikke magter i deres hverdag. Det viste sig at være effektivt, men det har også krævet en indsats. Specielt fra nogen få. Det var nemlig ikke et flertal i blokken som var med. Det kan man heller ikke forvente. Der var vel 25-30 som var aktive og 10-15 som holdt det i gang. Det var også afgørende, at forældrene var orienteret om, at sådan gjorde man og at nogle forældre ønskede at blive ringet op, hvis deres unge var involveret. Det gjorde man så, og forældrene hentede også deres børn, men det var ikke altid muligt. Vores direkte rådgivning både telefonisk, ved møder og fællesmøder var også vigtig. Der hvor det haltede var i det opsøgende arbejde. Der manglede tilrettelæggelse af arbejdet, så det vi havde håbet, kunne have været en tre-sidet indsats for at få de unge ud af blokkerne blev kun to-sidet, da vi ikke var tilstede. Det skal vi have rettet op på fremover. Det afgørende problem er imidlertid, at kunne tiltrække kvalificeret arbejdskraft til opgaven.

Ved at tvinge de unge ud af blokken er der opnået flere ting:

- Den umiddelbart generende adfærd blev reduceret
- De unge lærte, at der var grænser for deres udfoldelser
- De unge opdagede, at de voksne stod sammen
- De unge blev befriet fra at have en magtposition overfor andre, som de slet ikke skal have og som de ikke kan magte.

3.5 Samordningen af indsatsen i SSP/Ungeområdet

Indsatsen i Farum Midtpunkt overfor fokusgruppen, blev først reelt sat på dagordenen i SSP regi i august 2007. Først da fik vi systematisk viden om, hvem vi troede skabte problemerne i Farum Midtpunkt. Der var 30 navne på listen. Listen var unøjagtig på mange planer, men det var dog en begyndelse. I virkeligheden afspejlede det, på dette tidspunkt, vores manglende viden om gruppen. Det er faktisk først efter efterårsferien i oktober 2007, at vi var i stand til at være mere præcise i forhold til gruppen og hvem vi skulle sætte ind mere direkte overfor. Der er selvfølgelig flere for-

klaringer på vores manglende viden. En af dem er den manglende kommunikation internt i SSP/Ungeområdet. Dette skyldes primært, at hverken ungeområdet eller SSP, er på plads før langt ind i den periode vi evaluerer. I realiteten er vores viden først rigtig brugbar i forhold til handling efter vi har gennemført hjemmebesøgene og har indledt samarbejde med sagsbehandlerne. Kommunikationen mellem Trinbrættet og resten af aktørerne i indsatsen var heller ikke optimal. Det er først da vi etablerer de såkaldte "Tirsdagsmøder" i november 2007, at der kommer gled i kommunikationen og dermed overblikket. Tirsdagsmøderne var en slags situationsgeneralstab bestående af folk fra Klub Furesø, Regnbuen, Nærpoliti, en skoleleder, Trinbrættet og SSP. Fordelene ved et ugentligt møde var, at informationen om hændelserne på gaden og indsatsen, som var på sit højeste på dette tidspunkt, blev givet til alle involverede. Møderne fungerede både som informationsmøder, samt til indgåelse af aftaler om, hvem der gjorde hvad. Imellem tirsdagsmøderne blev der løbende orienteret via e-mail både fra tovholder (SSP konsulent) og fra deltagerne. Det var et kvalitativt spring fremad i vores koordinering og der udsprang fra disse møder mange værdifulde sidegevinster. Under alle omstændigheder blev informationsniveauet løftet og diskussionsmuligheder om metoder udvidet betydeligt. Tirsdagsmøder fortsatte som ugentlige møder frem til februar 2008, hvorefter de blev til møder hver anden uge og blev til sidst afviklet i april 2008. Grunden til dette var dels, at indsatsen havde gjort sin virkning, men også et bevidst holdning om at bringe vores indsatsniveau ned på et normalt leje og afvikle "krisestemningen". Tirsdagsmøderne skærpede vores opmærksomhed på indsatsen i begyndelsen, og blev langsomt afviklet så kommunikation og koordinering gled over i et normalt tempo.

En af farerne ved at fokusere så meget på et enkelt område er, at man dels kan komme til at gøre problemerne større end de er, dels stirrer man sig blind på området, frem for at kigge på det brede perspektiv og resten af Furesø Kommune. Derfor har vi forsøgt, at normalise indsatsen så meget som muligt.

3.6 Samarbejdet med andre interessenter i Furesø Kommune

Det var helt afgørende for os, at skolerne, klubberne og sagsbehandlerne der hvor de unge i fokusgruppen var en sag, blev inddraget i indsatsen.

Skoler: Fokusgruppens medlemmer startede med at befinde sig på alle fem Farum Skoler, men igennem perioden med skoleskift og bortvisning, blev også andre skoler i Furesø Kommune inddraget i problemstillingen. I forhold til SSP kontaktlærerne har informationer om gruppen flydt frem og tilbage. Via kontaktlærermøder er de gennem det mest af perioden, blevet orienteret grundigt om indsatsen. Senere afholdt vi et specielt møde om indsatsen overfor fokusgruppen for de SSP kon-

taktlærere på de skoler, som de unge gik på. Til gengæld har det ikke været muligt at inddrage skoleledelserne tættere på indsatsen bortset fra den skoleleder som gik til tirsdagsmøderne. Men hun holdt op midt i perioden og blev ikke erstattet. Det er også et spørgsmål, om der var en reel information fra vedkommende til resten af skoleledelserne. To andre skoler skiftede også leder i perioden. Det er derfor begrænset, hvor meget de har kunnet bidrage. Det har dog været meget væsentligt, at samordne henvendelser til forældrene fra skolen om de unges adfærd med indsatsen fra SSP overfor forældrene. For eksempel nytter det ikke noget, at lade være med at inddrage forældrene i en sag fra skolen, hvis det viser sig, at de ellers er blevet inddraget i anden sammenhæng. På den måde skal vores indsats være ens.

Klubber: Det har været specielt vigtigt at inddrage den lokale fritidsklub, Regnbuen i indsatsen. Fokusgruppens alder falder indenfor deres målgruppe og vi ønskede at give et alternativ til gadelivet eller ”en klub for os selv”. Det har været særligt udfordrende for fritidsklubben, at rumme fokusgruppen i deres daglige aktiviteter. Som tidligere beskrevet, forsøgte gruppen at erobre magten i fritidsklubbens fællesarealer og ville hovedsaglig ikke deltage i de aktiviteter, som var til rådighed i klubben. Vi har forsøgt at støtte klubben med konsulentbistand, midlertidig støtte fra Trinbrættet, betaling af ekstra personale, delvis betaling af kompetenceudvikling af personalet i konflikthåndtering m.m. Dette samarbejde har været værdifuldt, men det har vist sig at udfordringen er meget stor. De unge i fokusgruppen har, efter at have benyttet sig af fritidsklubben i flere måneder fra efterår 2007 – forår 2008, i stort tal fravalgt tilbuddet om eftermiddagen. Hvorimod de kommer om aftenen.

Sagsbehandlere: Af de 16/17 stykker i fokusgruppen var der kun fem hvor familien ikke havde tilknyttet en sagsbehandler. Det var vigtigt for os, at sagsbehandlerne blev sat ind i hvilken gruppe og problemer de unge var involveret i. Derfor blev en distriktsleder fra Rådgivning for Børn, Unge og Familier tilknyttet hjemmebesøgsgruppen (se ovenstående). Vedkommende formidlede information og kontakt til resten af systemet. På nær en enkelt svipser, deltog en sagsbehandler i alle de hjemmebesøg, hvor det var relevant. Det har gjort det ulige nemmere efterfølgende at følge op på den enkelte unge. Efter hjemmebesøgsrunden afholdt vi et møde for sagsbehandlerne, om vores indsats samt om, hvad vi påregnede at fortsætte med. Selv om alle de relevante sagsbehandlere ikke var tilstede, afleverede SSP en samlet præsentation af vores indsats og vurderinger. Den store hurdle i dette arbejde overfor sagsbehandlersystemet er, at der er så mange sagsbehandlere, som hver har deres enkelte sag, men hvor en af grundene til den enkeltes problem netop er den unges deltagelse i

gruppen. Hvordan får vi sagsbehandling til også at handler om gruppens adfærd og ikke kun den enkeltes adfærd? Den kode har vi ikke knækket gennem indsatsen, men vi har måske nærmet os en fælles forståelse af problemstillingen.

3.7 Samarbejdet med politiets forskellige niveauer

Samarbejdet med politiet er foregået på fire niveauer.

1. Nordsjællands Politi
2. Nordsjællands Politis forebyggelsessektion i Lyngby Lokalpoliti
3. Politiet får mere indblik i området
4. Nordsjællands Politis efterforskningssektion i Lyngby Lokalpoliti.

1. Nordsjællands Politi

Furesø Nærpoliti (tidligere Farum Nærpoliti) har i hele perioden været involveret i indsatsen. De har været brugt på forskelligt måder. Først og fremmest har de været kilden til informationer om anmeldt kriminalitet, samt hændelser som ikke umiddelbart er straffbare eller vil kunne retsforfølges på grund af, at gerningspersonerne har været under den kriminelle lavalder. Dernæst har personalet fra Nærstationen været udgående i Farum Midtpunkt, både det faste personale, samt praktikanterne som har været udstationeret i perioder. Denne tryghedsskabende patruljering er meget vigtigt, da følelsen af at være alene mod gruppen af generende og voldelige unge, kan være meget stærk og føre til overreaktioner hos beboerne.

I starten af perioden var Farum Nærpoliti afskåret fra at tage imod anmeldelser om eksempelvis vold, på grund af politiets omstruktureringer og dermed skulle henvise borgerne til Lyngby Lokalpolitets station i Sorgenfri eller hovedstationen i Helsingør. Dette skabte uheldige bivirkninger. Dels at nogle af de svagere beboere ikke fik anmeldt episoder, som krævede at de skulle rejse til Lyngby eller Helsingør, hvilket kunne føles uoverkommeligt for en skrøbelig beboer, dels at informationer ikke blev leveret fra første hånd, men skulle læses i journalerne. Dette giver en fremmedgørelse af sagerne og kan måske forhindre nogle andre løsninger. Muligheden for at følge op på sagerne, er umiddelbart mere oplagt hvis sagen er fra ens egen "backyard". Dette forhold er der nu rettet op på, men det kan ikke udelukkes, at forsinkelserne i nogle af episodernes opfølgning kunne stamme fra tidligere tiders procedure.

Derudover har en af betjentene fra Farum Nærpoliti, været deltager i SSP møderne i Farum og ligeledes i møderne efter samling af SSP Farum og Værløse. Vedkommende var også en naturligt deltager i tirsdagsmøderne (se foroven).

2. Nordsjællands Politis forebyggelsessektion i Lyngby Lokalpoliti

Nordsjællands Politis forebyggelsessektion i Lyngby er en ny enhed i politiet, efter politireformen trådte i kraft i 2007. Selve afdelingen kom først på plads i sensommeren 2007. Furesø kommunes SSP-samarbejde, blev tildelt en politiassistent fra Lyngby Lokalpoliti. Denne havde tidligere arbejdet som politiets SSP-repræsentant med tilsvarende område i en anden kommune. Vedkommende gled derfor naturligt ind i indsatsen. Han var med til planlægningen af og deltog i samtlige hjemmebesøg. I den efterfølgende periode, har vedkommende først og fremmest etableret kontakt til Farum Midtpunkts ejendomskontor og blandt andet udarbejdet et skema til registrering af hærværk, som tidligere ikke blev politianmeldt. Dette betyder blandt andet, at vi i dag har et meget mere finmasket instrument for måling af omfanget af hærværk og bevægelserne måned for måned. Derudover kommer der informationer om hændelserne som vedrører fokusgruppen direkte til forebyggelsessektionen i Lyngby fra ejendomskontoret og dette giver mulighed for en hurtig respons. Hvordan der reageres, bliver aftalt mellem SSP konsulenter og politi. Dette samarbejdet har foregået med fuld respekt for de forskellige kasketter vi har på.

Samtidig er der indgået aftale med Farum Midtpunkts ejendomskontor om, at beboere, der retter henvendelse dertil med forskellige klagemål, der kan omhandle de unge i målgruppens adfærd, at deres henvendelse – hvis de er indforstået dermed – bliver videregivet til politiassistenten i forebyggelsessektionen i Lyngby, som så efterfølgende kontakter beboeren for uddybning af årsagen til henvendelsen.

Dette er en tryghedsskabende foranstaltning, som giver beboerne en tilfredsstillelse i at blive hørt af politimyndigheden. SSP- konsulenterne bliver af enten ejendomskontoret eller politiet orienteret om henvendelsen og efterfølgende kan der blive tale om en egentlig rapportoptagelse vedrørende forholdet.

3. Politiet får mere indblik i området

På grund af politireformen, som skulle iværksættes i perioden, blev responsen fra beboernes opkald til politiet ikke særligt hensigtsmæssige. Overgangen mellem Hillerød (som tidligere havde haft opgaven) til ”den nærmeste ledige vogn” i hele Nordsjællands Politikreds, var ikke uden problemer. Det skabte en del utilfredshed hos beboerne. Dette forhold blev der imidlertid i efteråret 2007 rettet op på, og siden da har problemerne med udrykning først og fremmest handlet om det generelle problem med telefon opkald til 114 og videre til OCN (Operations Center Nord), hvor beboerne har oplevet besværligheder ved at komme igennem. Dertil kommer det nye politipersonale i beredskabets ofte manglende kendskab til Farum Midtpunkt og stedets geografi, samt hvilke problemstillinger

der eksisterer i området. Det har krævet en indsats fra Lyngby Lokalpolitis ledelse og mandskab, at få et indblik i og kendskab til de særlige lokale problemer som knytter sig til Farum Midtpunkt. Det er vores opfattelse at denne ”uddannelse” er tilvejebragt gennem et godt samarbejde mellem Furesø Kommune og Lyngby Lokalpoliti på forskellige niveauer. Dette afspejles i referatet fra kredsrådsmøde i foråret, hvor der udtrykkes tilfredshed med den fælles indsats¹³.

4. Nordsjællands Politis efterforskningssektion i Lyngby Lokalpoliti

I de først ni måneder af indsatsen var der ikke så meget grund til efterforskning af kriminalitet blandt fokusgruppen, da deres aktiviteter var af sådan en karakter, at det opsøgende og forebyggende arbejde syntes tilstrækkelig. Også fordi alle i fokusgruppen på daværende tidspunkt var under den kriminelle lavalder. Men da gruppens adfærd begyndte at dreje sig ind på mere alvorlige områder som ildspåsættelser, vold, røveri, indbrud i kælderrum og ulovlige indtrængen i private hjem, var det oplagt at bruge muligheden for at inddrage politiet i det specifikke forebyggende arbejde. Dette havde to formål. Dels at gøre de unge og deres forældre opmærksomme på alvoren i deres handlinger og konsekvenser af fortsat kriminalitet. Dvs. en understøttelse af vores arbejde i forbindelse med inddragelse af forældrene. Dels at kunne forslå andre ”sanktioner” end blot at tale dun-der. Vi har haft mulighed for i nogle tilfælde, at bringe de unge og de, som de har begået overgreb mod af forskellig art, sammen. Enten via forældres medvirken eller decideret gennem en konfliktmægling. I et enkelt tilfælde har vi også, i forening med politiet, ”idømt” samfundstjeneste i samarbejde med Farum Midtpunkts ejendoms kontor, således de omhandlede unge i en nærmere fastsat periode gik til hånd for ejendomsfunktionærene med forskellige gøremål i Midtpunktet. Dette er en holdning til, at jo mere vi kan bringe parterne sammen i disse episoder, jo mere kan vi modvirke angst for og generalisering af de unge som nogle kriminelle uromagere, samtidig med at vi animerer de unge til at forholde sig til deres uhensigtsmæssige gerninger. Både forebyggelses- og efterforskningssektionen ved Lyngby Lokalpoliti har arbejdet sammen med SSP-konsulenterne og øvrige interessenter i at styrke denne holdning.

4. STATISTISK GENNEMGANG

4.1. Indsamling af materiale

Baggrundsmaterialet er indhentet fra politiets POL-Data, hvor alle slags henvendelser til politiet er registreret fra de fire terrasser: Paltholmterrasserne, Bybækterrasserne, Nygårdterrasserne og Birkhøjtterrasserne.

¹³ Referat af Kredsrådsmøde, Nordsjælland, 27.02.08.

Materialet er gennemgået, og vi har fokuseret på fem forskellige slags henvendelser/anmeldelser:

- Hændelser
- Vold
- Hærværk
- Røverier
- Brandstiftelse.

Når vi har valgt disse 5 typer af henvendelser, er det fordi, det giver et godt billede af antallet af sager, hvor de unge har været årsager/indblandet i sagerne.

Det er vigtigt at nævne, at de henvendelser/anmeldelser der er talt med i nedenstående materiale, ikke kun drejer sig om Fokusgruppen af 11 – 15 årige, men omfatter alle de unge der agerer i Farum Midtpunkt. Materialet giver alligevel et rigtigt godt billede af omfanget og udviklingen i de halvandet år perioden drejer sig om. Der kan være en lille usikkerhed, når beboere ringer til politiet om uro og ballade, om alderen på de unge, men det fremgår nu ret tydeligt i politiets kommentarer på døgnrapporten.¹⁴

4.2. Forklaring på kategorierne

Hændelser

Når borgere ringer om uro og ballade i Farum Midtpunkt, hvor der meget ofte ikke er noget at se når patruljen kommer frem, og politiet har i næsten alle tilfælde, ikke kontakt til uromagerne. Antallet af hændelser, er efter vores opfattelse et godt billede af omfanget af den generelle uro og ballade i Farum Midtpunkt.

Vold

Her er der tale om vold begået af de unge i Farum Midtpunkt, efter straffelovens § 244 – 246. Volden er begået mod jævnaldrene eller mod voksne. Hovedparten af hændelserne er opklaret, men der har ikke kunnet rejses sigtelse pga. gerningspersonens alder.

Hærværk

Anmeldelser fra enten borgere eller ejendomskontoret om hærværk i form af ødelagte postkasser, opslagstavler, indsparkede døre, graffiti o. lign. Næsten intet af hærværket er opklaret.

---

¹⁴ Baggrundsmaterialet ligger hos politiet, og er ikke umiddelbart tilgængeligt, med mindre der laves en aftale med Michael Madsen, Nordsjællands Politi i Lyngby. Materialet indeholder personlige oplysninger om borgere og gerningspersoner.

Røverier

Røverier der fortrinsvis er gået ud over meget svage beboere, med psykiske og/eller misbrugsproblemer, og som i relativt stort omfang er opklaret, men hvor der pga. gerningspersonens alder ikke har kunnet rejses tiltale.

Brandstiftelse

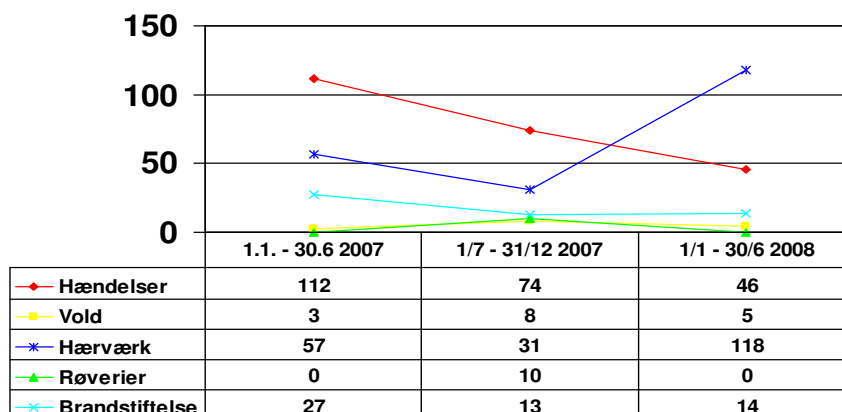
Her er der tale om episoder hvor der er sat ild på reklamer, skraldeposer, dørmåtter, cykler mv., og hvor gerningspersonerne, med stor sandsynlighed har været vores fokusgrupper. Opklaringsprocenten på denne type hændelser er meget lav.

4.3 Kommentarer til tallene

Der er talmateriale fra de enkelte terrasser, og et samlet materiale fra hele Farum Midtpunkt. Som det også vil fremgå af materialet, har der traditionelt altid været mest uroligt i Palholmterrasserne og så roligere og roligere hen mod Birkhøjterrasserne, hvor der er mest roligt. Vi har delt perioderne op i tre, foråret 2007, efteråret 2007 og foråret 2008.

Diagram 1

Antal af henvendelse til politiet opgjorde efter forskellige kategorier i Farum Midtpunkt 1.1.2007 - 30.6.2008

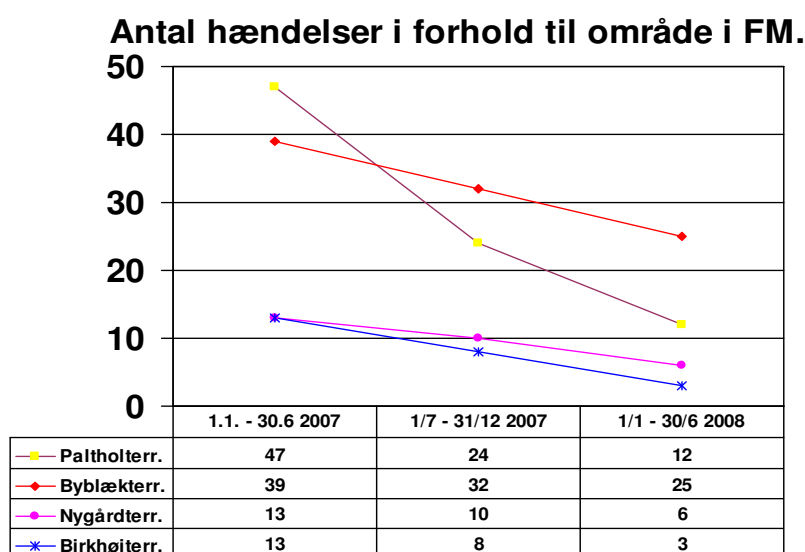

Der kan udledes i hvert fald fire hovedkonklusioner ud fra tallene for hele Farum Midtpunkt (Diagram 1).

- Antallet af hændelser er gået markant tilbage over hele perioden, som er et udtryk for, at der generelt er mere roligt i Farum Midtpunkt, efter halvandet års indsats. fra de tre aktører, Boligselskabet, Politiet og Furesø Kommune.
- Røverierne som startede i efteråret 2007 stoppede også i samme periode, givetvis fordi forældrene blev inddraget bl.a. via hjemmebesøgene, og politiet begyndte at kalde de unge til afhøring.
- Brandstiftelserne fandt et lavere niveau, også nok som følge af den store fokus på grupperne, samt det opsøgende arbejde, der rigtigt kom i gang i efteråret 2007.
- Hærværkshændelser falder fra foråret 2007 til efteråret 2007, hvorefter det igen stiger, men da registreringspraksis fra 1.1.2008 er ændret, kan man ikke umiddelbart slutte, at der er en stigning i hærværket i 2008 (se nedenunder).

4.4. Udvikling i de forskellige terrasser i perioden

Diagram 2

Hvis man ser på hændelses tallene fra Paltholmterrasserne der samlet er 85, er antallet af hændelser 36 i Blok 12, eller ca. 42 % af det samlet tal i Paltholmterrasserne, på trods af, at Blok 12 kun udgør omkring 16 % af hele Paltholmterrasserne. Ligeledes Bybækterrasserne hvor Blok 22 står for alene 51 % af samtlige hændelser i Bybækterrasserne, selv om Blok 22 udgør kun 16 % af det samlet are-

al. Forklaringen er, at der er to blokke der skiller sig ud, mht. til uro og ballade i Farum Midtpunkt, nemlig Blok 12 i Paltholmterrasserne og Blok 22 i Bybækterrasserne. De har igennem flere år været de foretrukne samlingssteder for de unge, og det har givet anledning til de mange henvendelser til politiet. Det fremgår også klart af tal materialet.

Hændelserne reduceres kraftigt i perioden for alle områder, men specielt i Paltholmterrasserne. Det skyldes formentligt to ting. Dels fraflytter nogle meget udsatte beboere, som har ført en årelang konflikt med grupperne, og dels at uroen i nogen grad flytter til blok 22 som ligger i Bybækterrasserne. På trods af det er der også i Blok 22 en markant tilbagegang i antallet af hændelser i perioden.

Diagram 3.

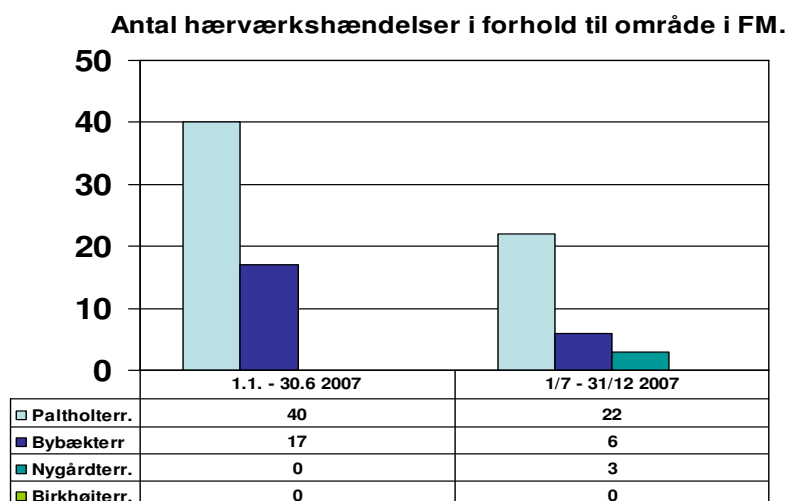
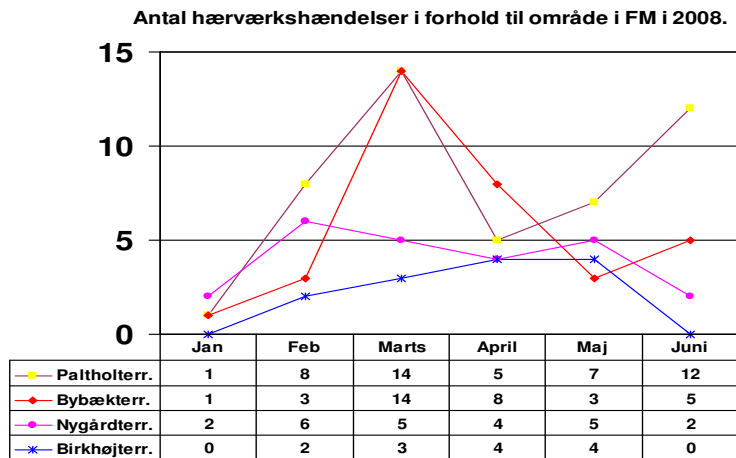

Diagram 4

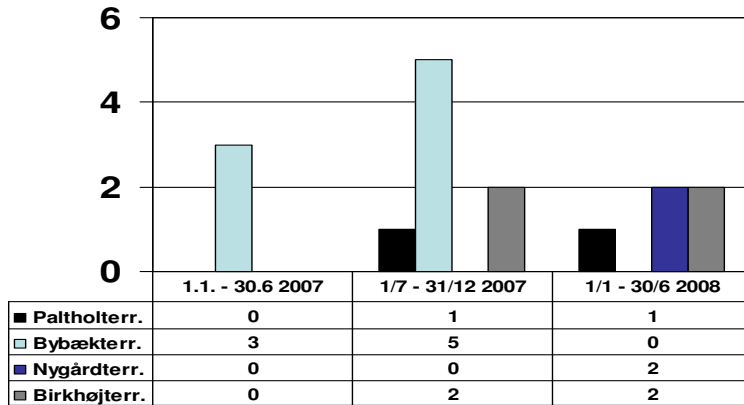
Der er

en klar nedgang i antallet af Hærværksforhold fra foråret til efteråret 07 (se Diagram 3). Det stiger så kraftigt igen i 2008, men det skyldes, at Farum Midtpunkt bliver bedt om at anmelde **alle** forhold uanset beløbsstørrelse, og **ikke** nødvendigvis en øgning af hærværket. For 2008 har vi lavet en måned-for-måned opgørelse (se Diagram 4)¹⁵. Det er alt i alt en jævn udvikling, som kun i marts måned viser et udsving både i Paltholm- og Bybækterrasserne. Dette kan skyldes efterdønninger af at de unge blev fortrængt fra disse blokke i marts måned.

¹⁵ Politiet registrerer efter journalnummer ved samme formodet gerningsperson. Derfor kan en journalnummer godt dække over flere forhold. Det betyder, at antallet af absolutte tilfælde af hærværk er større end angivet her. Men da opgørelsesmetoden er den samme over de seks måneder formoder vi, at tendensen er den samme.

Diagram 5

Antal voldshændelser i forhold til område i FM.

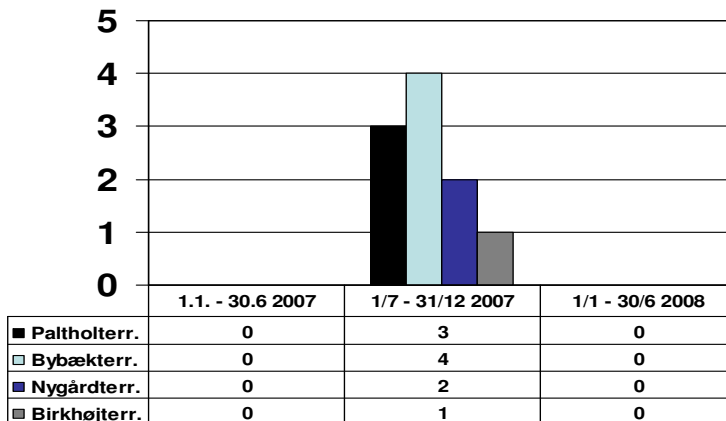

Selv

om tallene er små, kan nedgangen i antallet af voldstilfælde godt skyldes beboernes samlede indsats, for at få magten tilbage i blokken, som er omtalt andet sted i rapporten (Diagram 5)

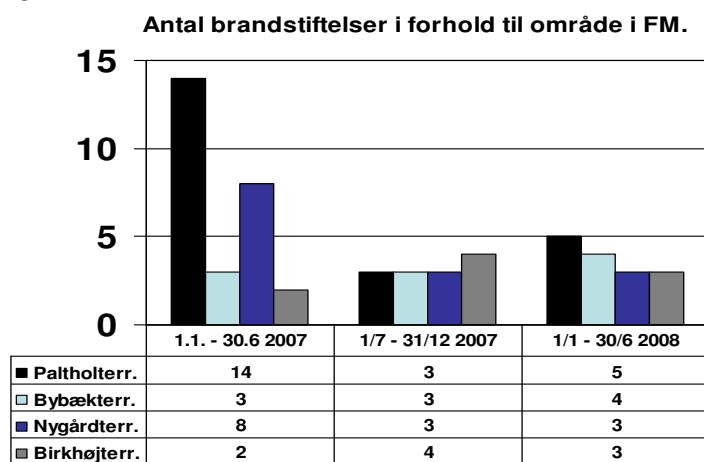
Diagram 6

Antal røverier i forhold til område i FM.

De 10 røverier som blev begået i perioden, falder alle i efteråret 2007 og 7 af dem er begået i de ud-satte terrasser. Tallene viser også klart effekten af indsatsen i vinteren 2007/08. Derefter er der ikke begået noget røveri (se Diagram 6).

Diagram 7

Talmaterialet er lille, men igen en markant nedgang i brandstiftelserne (se Diagram 7)

4. KONKLUSIONER

Der er forskellige måder at drage konklusioner på. Vi kan kigge på de empiriske data vi er i besiddelse af. Det viser én historie. En anden historie fortælles gennem de impliceredes subjektive vurdering af, om indsatsen har haft effekt. Det gælder beboerne, forældrene til de unge og de professionelle som er tilknyttet enten Farum Midtpunkts eller den enkelte unge. Denne psykologisk prægede måde at drage konklusioner på er, selvfølgelig ikke videnskabeligt holdbar, men i den virkelige verden er den meget potent. En tredje historie fortælles af os – det udførende led. I dette tilfælde evaluerer vi os selv. Uanset hvor ”upartiske” vi forsøger at være, fortolkes virkeligheden ud fra nogle bestemte briller. Det er ikke nemt at være objektivt. Det har vi forsøgt. Andre må vurdere, om det er lykkedes. Under alle omstændigheder må denne faktor tages i betragtning. En hel fjerde historie kunne fortælles af de unge selv. Vi har kun deres udsagn indirekte gennem de opsøgende medarbejdere, deres forældre og de beboere de er kommet i kontakt med. En egentlige ”all round” evaluering skulle have givet sig tid til interviews med de unge. Det har der ikke været tid eller ressourcer til. I fremtidige evaluering ville dette være et must.

Med alle disse forbehold vover vi alligevel at drage nogle konklusioner af de sidste års indsats overfor fokusgruppen i Farum Midtpunkt:

- Set ud fra et kriminalpræventivt synspunkt er det lykkedes i stor udstrækning at bremse en udvikling, hvor svage beboere blev røvet, bestjålet, ydmyget og chikaneret af unge fra fokusgruppen. Denne form for kollektive overfald og magtudøvelse begået af gruppen, er reduceret til næsten ingen ting. Vi tilskriver forældre inddragelse, politiets opklaringsarbejde og Farum Midtpunkts ”advarselsbrev om udsættelse” som de væsentligste elementer i at stoppe denne aktivitet i det sene efterår 2007. Vi tilskriver den fortsatte udeblivelse af denne form for kriminelle aktiviteter forældrekontakten fra SSPs side ved den mindste hændelse.
- Det er også lykkedes i stor udstrækning at reducere generne for beboerne i Blok 22 til et minimum. Denne udvikling tilskriver vi de aktive beboere i Blok 22, inddragelse af forældre til at gå i samarbejde med beboerne i Blok 22 og i mindre omfang det opsøgende arbejde i Blok 22.
- Det er lykkedes at afholde en del unge fra at deltage i gadelivet i fokusgruppen ved de aktiviteter, som i det forløbne år er sat i gang i Farum Midtpunkt. Specielt for de unge som ellers ikke frekventerer foreningslivet og er i risici for at gå med i fokusgruppens gadeliv.
- Det lykkedes kun delvist at tiltrække fokusgruppen ind i den etablerede fritidsklub Regnbuen. Gruppen blev ikke opløst af at være i Regnbuen, men udøvede magt i institutionen. Dette skyldes både, at Regnbuen ikke var gearret til denne opgave og dels at gruppens sammenhængskraft og hierarki modarbejdede en social integration. Heller ikke da åbningstiderne blev udvidet til at

omfatte fredag aften og søndag eftermiddag lykkedes det, at fastholde gruppens medlemmer, som kun delvist bruger tilbuddet. Under alle omstændigheder er den ønskede sociale integration udeblevet i noget større omfang.

- Det er lykkedes at samordne indsatsen overfor fokusgruppen internt i Furesø Kommune og sammen med politiet. Dette tilskriver vi de ugentlige møder blandt de udførende kræfter i vinteren 2007/8, samt jævnlige e-mail opdatering via en SSP koordinering. Hermed blev vores indsats præget af en fokuseringsgrad som var absolut nødvendig. Men det var også lige så vigtigt at ”normalisere” indsatsen efterfølgende, så arbejdet ikke er omgærdet af en permanent ”kri- se”stemning, der blokerer for den nødvendige langsigtede strategiske tænkning.
- Det er lykkedes at ændre stemningen bredt i Farum Midtpunkt. Det tilskrives en kombination af vedvarende kommunikation fra kommunens side med nøglepersoner blandt Farum Midtpunkts ansatte og de mest aktive frivillige, samt at vores indsats faktisk gav resultater i det sene efterår 2007. Det vil være nødvendigt fremover, at fastholde et tæt og tillidsfuldt samarbejde, hvis ind- satsen skal have en vedvarende effekt.
- Der har været opsøgende gadeplansarbejde overfor fokusgruppen gennem hele perioden med skiftende succes. Gadeplansarbejdet er under alle omstændigheder sårbart. Personalet skal have den nødvendige føling med arbejdet og opgaven skal være klar. Det var den ikke frem til januar 2008. Derefter gik det bedre, blandt andet fordi der blev lagt en klar plan. Fremtidigt opsøgende arbejde i Farum Midtpunkt, anbefales forankret i de eksisterende klubtilbud til unge i samarbei- de med SSP. Både for at give arbejdet den stabilitet og ledelse det kræver, samt gør det til en na- turlig del af at arbejdet i en klub som servicerer et større boligområde.
- Systematisk besøg hos udsatte beboere gav mulighed for indblik i de unges ”gerninger”, signa- lerede, at vi tager alles henvendelser alvorligt og skabte tryghed hos den enkelte. Derudover gav det os mulighed for at forslå ”forsoningsmøder” og andre genoprettende tiltag.
- Forældreinddragelse har været et afgørende element i indsatsen og vist, at uanset ens resurser kan man bidrage med et eller andet og nogle endda rigtig meget i løsningen af de problemer, som ens eget barn har og skaber i omgivelserne. Gruppearbejdet med forældrene overfor grup- per i det offentlige rum er muligt og nødvendigt. Alle forældre vil gerne det bedste for deres børn og vil gerne medvirke efter evne, hvis de får mulighed.
- Beboerne er ikke kun ofrer de er også en resurse, og kan med støtte og vejledning spille med i et overordnet strategi. Det kræver dog en løbende og seriøs dialog hvor de betragtes som ligevær- dige parter.

5. EFTERSKRIFT

Efter udarbejdelsen af evaluering og fremlæggelse for kommunens og Politiets forebyggelsesudvalg og Lokalrådet den 9. september, har der vist sig behov for en perspektivering af arbejdet, da udfordringerne fra de unge i fokusgruppen fortsætter. Dertil kommer, at der til stadighed vil blive produceret lignende grupper, hvis ikke de grundlæggende betingelser ændres.

I forhold til fokusgruppens fortsatte eksistens og aktivitet vil det være nødvendigt at tilbyde et alternativ til gadelivet i gruppen for den enkelte. Som evalueringen viser, kan man til dels, med de eksisterende resurser til rådighed, hvad man kunne kalde ”almene midler”, inddæmme gruppens magt og reducere skadevirkningerne for dem selv og beboerne. Men hvis man reelt skal have et ambitionsniveau der peger mod en opløsning af gruppen, er andre midler nødvendige. Den enkelte skal opleve, at der findes et alternativ til gadelivet. Det kræver et helt andet niveau af intensivitet i arbejdet med de enkelte unge. Forældrene skal inddrages i konkrete løsninger. Foreningslivet og fritidsjob i området skal i spil og ikke mindst skal der arbejdes med den unges motivation til at komme ud af gruppen. Det kræver samtaler og koordination.

Forebyggelsesmæssigt er det nødvendigt, at der findes et harmonisk samspil mellem boligselskabet og Furesø Kommune, så problemer kan tages i opløbet og ikke få lov til at udvikle sig. Det kræver blandt andet en klar arbejdsdeling, god kommunikation, men også en overordnet koordination. Det kræver også, at der indenfor boligselskabets rammer er resurser til at bidrage til løsningen af sociale problemer blandt beboerne og konflikter beboerne imellem. Ikke mindst kræver det en offentlig diskurs, som er indstillet på at rumme og inddrage frem for at ”monstergøre” de unge mennesker, hvis adfærd er både problematisk og generende.

6. BILAG

6.1 Bilag 1. Statusrapport til styregruppen

Statusrapport til styregruppen vedrørende Projekt Farum Midtpunkt, den 4. juli 2007, Internt notat, Furesø Kommune

Projekt navn: Farum Midtpunkt	Udarbejdet dato: 3.juli 2007
Projektleder: John Meyland-Smith	Udarbejdet af: Mette Baltzer Hansen/John Meyland-Smith
Projekt slutdato: 31. december 2007	Sider:

Til:

Styregruppen:

- Lisbeth Mogensen, Direktør Børn, Unge og Familie
- Anne Knudsen, Chef for Rådgivning Børn, Unge og Familie
- Charlie Lywood, SSP
- Kirsten Pamperin, Børnechef
- Henrik Bech, Viceskolechef
- Jørgen Dreyer, Direktør Beskæftigelse og Erhvervsudvikling

Status:

Projektet er startet op d. 1. marts 2007 og var oprindeligt sat til at slutte d. 15. august 2007. Det er efterfølgende blevet besluttet, at forlænge projektet til slutningen af året, da det har vist sig, at organiseringen af ungeområdet ikke er faldet på plads til d. 15. august 2007.

I forbindelse med forlængelsen er der blevet bevilliget yderligere 600.000 kr. til projektet, der bl.a. andet skal dække udgifterne til driften af det nye ungehus og personaleudgifterne til de opsøgende medarbejdere.

Relateret til de 9-13 årige.

Det hidtidige arbejde i Farum Midtpunkt har vist, at børnene i denne aldersgruppe har stor gavn af, at der er en voksen der kan sætte aktiviteter i gang, som f.eks. fodbold eller basketball. Der har derfor været arbejdet på at skabe en base for de opsøgende medarbejdere i Farum Midtpunkt, hvor børnene ved at de kan finde en medarbejder. Det er nu faldet på plads, da Furesø Boligselskab har valgt at stille et lokale til rådighed. Lokalet tages i brug så hurtigt som muligt, formentligt 1. august.

Der har været indbudt til fællesmøde for børnene og de unge i området, i samarbejde med den boligsociale medarbejder. Mødet havde til formål, at høre børnene og de unges ønsker til ferieaktiviteter i området. På mødet mødte 30 op og deltog i debatten.

På baggrund af de input de opsøgende medarbejdere og den boligsociale medarbejder fik, er der blevet arrangeret nedenstående aktiviteter i sommerferien for børnene og de unge i Farum Midtpunkt. Planen er, at de opsøgende medarbejdere mødes med de unge hver dag kl. 13 foran varmecentralen, og aftaler så alt efter vejr og antal unge, hvad der skal foregå denne eftermiddag.

Eksemplar på aktiviteter:

- Street basket
- Fodbold
- Svømmehallen

Relateret til de 14-17 årige.

15. august åbner Ungehuset som en del af Klub Furesø. Her vil som udgangspunkt alle 16 – 25 årige kunne komme i eftermiddags – og aften timerne. I den første periode vil der forsat være åbent i weekenderne, så overgangen fra Sluse til Ungehus ikke sker for brat. Der vil heller ikke blive lukket nye over 18 årige brugere ind, men det er meningen at Ungehuset skal gro frem af det nuværende klientel, meget gerne suppleret med alderssvarende etnisk danske unge piger og drenge.

Pigegruppen

Den igangsatte aktivitet med stunt for pigegruppen, er blevet stoppet igen, da der ikke var tilslutning nok.

Samarbejdsparter

Der er blevet ansat en boligsocialmedarbejder i Furesø Boligselskab. Vedkommende arbejder løbende sammen med de opsøgende medarbejdere i Farum Midtpunkt. Der ud over er der aftalt møder mellem hende og forvaltningen ca. hver 14. dag, med det formål at holde hinanden løbende orienteret om, hvad der sker på de forskellige områder.

I forhold til de bevilligede 85.000 kr. til aktiviteter for børn og unge i Farum Midtpunkt, forventer boligselskabet at hovedparten af disse benyttes i forbindelse med sommerferieaktiviteterne, da pengene skal være brugt senest d. 1. november. Som nævnt tidligere foregår planlægningen af disse i samarbejde med de opsøgende medarbejdere i Farum Midtpunkt.

Den 31. maj 2007 blev der afholdt fællesmøde med politi, boligselskab og forvaltning, hvor de deltagende parter orienterede hinanden om igangværende projekter m.v. Den generelle tilbagemelding var, at det går støt fremad, men at det er vigtigt at bevare indsatsen for at fastholde den positive udvikling.

Udvikling i hændelsesforløbene

Siden begyndelsen af året og efter projektet er startet op, er der sket et markant fald i omfanget af hændelser i Farum Midtpunkt. Det må forventes at det nuværende omfang er det, der kan forventes i et så stort boligbyggeri som Farum Midtpunkt. Beboerne i byggeriet er dog stadig bekymret, hvilket betyder, at der indløber anmeldelser hos politiet, hvor det kun drejer sig om forsamlinger af børn og unge, der på grund af antallet udgør en støjfaktor, men som reelt ikke laver andet end at være sammen.

Der har i den sidste tid igen været øget fokus fra mediernes side på udviklingen i Farum Midtpunkt. Så sent som i sidste uge var der et indslag i TV Lorry. Det skal i den sammenhæng gøres opmærksomt på, at der fra politiets side i sammen periode meddelte, at der har været forholdsvis roligt.

Det videre arbejde

I sommeren er møderne i projektgruppen indstillet, da en stor del er på sommerferie. Det samme gør sig gældende for møderne med den boligsociale medarbejder. Mødeaktiviteten forventes genoptaget igen i starten af august.

6.2. Bilag 2. Internt notat til ledelsen i Ungeområdet

Internt notat til ledelsen i Ungeområdet den 11. januar 2008. Udarbejdet af SSP konsulent Charlie Lywood

Trinbrættets fremtid – et oplæg.

Trinbrættets historie indtil nu kan opdeles i tre periode:

1. En opsøgende, afdækkende og kontaktskabende periode fra foråret til august 2007. Her opnåede medarbejdere, ”udlånt” af Klub Furesø, at tage kontakt til, identificerer (til dels) og aktivisere målgruppen.
2. Fra august til efterårsferien bestod indsatsen i oprettelsen af et fysisk kontaktsted, samt en intensivering af arbejdet med at få hele gruppen til at bruge Fritids- og ungdomsklubben Regnbuen.
3. Perioden efter efterårsferien til i dag, hvor arbejdet primært har bestået i at agere ekstra pædagogisk støtte til Regnbuen når gruppen eller dele af gruppen har været der.

Det er vores opfattelse, at hele konceptet kræver en nytænkning, hvis vi dels skal udnytte de ressourcer som eksisterer i Trinbrættet og samtidigt fastholder, at de unge skal være en naturlig del af Regnbuen og ikke et fremmed element, som nogle andre tager sig af. Det er meget vigtigt, at vi ikke understøtter en holdning som fastholder de unge i en selv identificering som nogle besværlige nogen, som kun specielle personer kan tag sig af. Det vil være kontraindicerende for en normalisering af de unges adfærd og en langsom tilbagevendende til at se de unge som vi ser alle unge. Med andre ord, ved at bruge Trinbrættets ressourcer som vi gør i dag spænder vi ben for den langsigtede strategi. Vi kan dog ikke på en gang bare lade Regnbuen stå ”alene” ned udfordringen, men satse på en langsomt men sikkert tilbagetrækning fra den ”støtte-pædagog” rolle som Trinbrættets personale har fået. Det kræver et samarbejde med Regnbuens ledelse og i næste omgang personalet.

Hvad er så opgaven for Trinbrættet på mellemkort sigt – de næste seks måneder? Gennem hjemmebesøgene til 16 familier og den øgede politiindsats med afhøringer af enkelte, har vi konstateret forskellige ting:

- Forældrene vil gerne samarbejde med os om at holde deres børn væk fra problemerne på ”gaden”. De vil gerne have henvendelser fra os og der eksisterer mulighed for at gå ind i mere konkrete samarbejdes former (mere om senere).
- De unge er (groft sagt) delt op i to grupperinger – som dog flyder sammen når der er ”gang i den”. En store gruppe af 13-15 årige med tilgift af tre mindre søskende. Kernegruppen tæller 10-12 stykker, men nogen gang kommer der flere til. En mindre gruppe 11-12 årige som antalsmæssige er mindre (5 stykke).
- Det er de 13-15 årige som har stået bag de fleste grovere handlinger – overfald og røverier. Den lille gruppe har kun i ganske få tilfælde været med til voldelige handlinger, men er verbalt meget generende.
- Inden for de 13-15 årige kan man se at specielt tre unge har stået for de mest grænseoverskridende handlinger – overfald og røveri. Alle tre er stærkt belastede hjemmefra. Blandt de andre i gruppen er der også andre, som har stærkt belastende familieforhold, men hvor de er mere tilbageholdende.
- Der er nogle hot-spots hvor de unge er mest til gene for deres omgivelser – Nærbiksen, varme-stuen samt Blok 12 og 22. Disse steder har hver især deres egne historier overfor de unge.

Nærbiksen er et sted hvor nogen af de unge tilsyneladende venter på et nemt offer – måske aldersmæssige, handicapmæssige eller adfærdsmæssige (psykisksyge, alkoholiker, misbruger) og gør ”et eller andet” overfor vedkommende. **Varmestuen** er ligeledes et sted, hvor det er nemt at finde folk, som ikke umiddelbart kan forsvare sig og dermed blive et nemt offer. I begge tilfælde er det ikke sikkert at handlinger fra de unge som udgangspunkt er planlagt, men mere et spørgsmål om at få ”gang i gaden” som udvikler sig til decideret kriminelle handlinger.

Blok 12 og 22 er samlingssteder, hvor de unge flyder også sammen med nogle ældre unge fra Ungehuset eller endda ældre. Her ryges hash og der svines. Tit med konfrontation med beboerne til følge. Dette kan føre til forfølgelse af enkelte familier som i en sag fra i julen. Men vi har mange andre eksempler.

- Af de 15 familier (18 børn i alt) er der kun fem familier, som ikke har en aktuelt sag og dermed en sagsbehandler.

Hvad rejser der sig af opgaver når vi ser på problematikken? Først er det vigtigt at sætte indsatsen fra Trinbrættet i en ramme. Hvad gøres der ellers?

- Fra SSP's side tilbyder vi forældrene til disse 18 børn et forældre-netværks forløb. Denne indsats forventes at påbegynder primo februar. Det forventes, hvis der er opbakning fra forældrene, at strække sig over flere måneder. Der vil være tilbud om to forløb – et for de 13-15 årige og en for de små.
- Politiet vil fortsat prioritere kriminalitet begået af under 15 årige.
- Sagsbehandlere til disse familier vil blive inddraget tæt i alt det vi foretager os.
- Der undersøges præcis hvordan de unges skolegang er – også for dem uden sagsbehandler.
- Ungeområdets ledelse går ind i et forløb med Regnbuens ledelse om, hvordan de kan støttes i at møde den udfordring, som de unge giver.

Hvad kan vi så fornuftigvis gøre fra Trinbrættets side? Her er nogle ideer som vi kan diskutere nærmere.

1. **Opsøgende arbejde.** Problemer med de unge foregår tit i de tidsrum hvor de ikke er i Regnbuen eller hjemme. Vores observationer giver os et fingerpeg om, hvornår de er i det offentlige rum. Det er hovedsagligt sent eftermiddag, efter aftensmad og i weekenderne. Meget sjældent sent om aften. Opgaven kunne bestå i dels at være på gaden/gangstrøgene på disse tidspunkter. Dels være de steder, hvor problemerne er. Dette arbejde er både en kontaktskabende, afdæmpende, men også et trygheds skabende arbejde over beboerne. Dvs. der skal tages kontakt til beboerne, så de ved vi er der.
2. **Forældrearbejde.** Dette opsøgende arbejde skal gå hånd i hånd med forældresamarbejde. Hvorfor det er vigtigt at Trinbrættet indgår i SSP's forældre-netværks tilbud. Trinbrættet skal lære forældrene at kende. Det grove arbejde er lavet af SSP og forældrene er åbne. I først omgang handler det om at fortælle hvem vi er og hvad de kan bruge Trinbrættet til.
3. **Rådgivning.** Lejligheden giver en mulighed for at trække sig tilbage og taler med en enkelt ung eller flere af de unge, om enten personlige eller gruppe relateret emner. Des mere forældrene træder ind i deres liv uden for hjemmet, des flere konflikter med forældre vil komme og der vil være brug for andre voksne til at lytte og give råd.
4. **Støtte-kontakt personer.** Det vil være oplagt at Trinbrættet tilbyder sig selv som mulige støtte-kontakt personer. Det skal ske i samarbejde med sagsbehandlere. Det vil også give en sammenhæng i de unges liv. Den de møder på gaden, er også en som kan hjælpe en.

5. **Foreningsmedlemskab.** Mange af de unge går ikke til noget. Specielt de små ville måske være motiveret til at melde sig ind i en forening. Der eksisterer gode beskrivelse både her i kommunen og fra andre steder i Danmark, om hvordan dette arbejde gøres.
6. **Aktiviteter med de unge.** Det er ikke altid hensigtsmæssige at tænke på ”aktiviteter” som en løsning af gruppeadfærd. Det kan være godt til skabe overblik for de professionelle og give oplevelser som fører frem til relationer, men det må ikke bruges bevidstløs som en slags ”så er de beskæftigede så længe”. Smerten hos de unge er inde i dem selv. Det løses ikke nødvendigvis med organiserede aktiviteter. Derfor skal disse tænkes godt igennem. En anden fare er, at man understøtte den destruktive selv identifikation af gruppen, ved at bringe lige netop dem sammen. Vores arbejde må bestå i at de unge ser sig selv som individer, som kender deres egne og andres grænser og dermed ser et alternativt til gade/gangsterliv.

Der er selv sagt nok at gå i gang med, men det er nødvendigt med et klart skift.

De andre spørgsmål som rejser sig er følgende:

1. Styringsredskaber – ledelsesmæssige klarhed.
2. Samarbejdes partner – SSP?
3. Møde aktivitet – afrapportering – til hvem.

Med håb om en god diskussion.

Charlie Lywood 11.01.07 efter diskussion med John Meyland-Smith og Lone Beth Hansen.